

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C123 – ECO15**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 11 februari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stereotiepe beeldvorming bij het promoten van ondernemerschap	3
Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de campagne ‘Laat ons ondernemen!’ van de werkgevers	
Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de noodkreet van de werkgevers-organisaties	5
Met redenen omklede motie	13
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van Volvo	13
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een IT-contract van de Vlaamse Gemeenschap en de voertaal dienaangaande	
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontslagen bij Hewlett-Packard	
Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over (mogelijke) ontslagen bij leveranciers van de Vlaamse overheid	18
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over nepsubsidiedossiers bij het Agentschap Ondernemen	
Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over fraude met subsidiedossiers bij het Vlaams Agentschap Ondernemen	24
Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over staatssteun aan Opel	28

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stereotiepe beeldvorming bij het promoten van ondernemerschap

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Minister-president, deze vraag heb ik al een aantal maanden geleden gesteld aan minister Smet, coördinerend minister voor Gelijke Kansen. Ze gaat over een advertentie van het Business Angels Netwerk Vlaanderen (BAN Vlaanderen vzw), die publiciteit maakt voor het platform ‘In de ban van ondernemen’. Het is een platform waar startende of groeiende ondernemers op zoek naar risicokapitaal, in contact worden gebracht met private investeerders, de zogenaamde Business Angels.

Zoals uit de advertentie blijkt, wordt dit platform ondersteund door de Vlaamse overheid. Dat is uiteraard goed. Er is zelfs een waarnemer van de Vlaamse overheid in de raad van bestuur opgenomen. Ik heb de coördinerend minister voor Gelijke Kansen hierover ondervraagd omdat de advertentie, met daarop mannen in maatpak, mij de wenkbrauwen deed fronsen. Hieruit blijkt dat ondernemen nog steeds wordt gepercipieerd als een exclusieve mannenwereld. De bekommernis werd me trouwens overgemaakt door een actief lid van ‘Markant’, u wellicht niet onbekend. Minister Smet gaf me in de commissie gelijk en bevestigde mijn stelling dat deze advertentie stereotypebevestigend is. Nog volgens uw collega bewijst dit dat de bedrijfswereld nog steeds doordrongen is van het beeld van de mannelijke ondernemer.

Het aanmoedigen van ondernemerschap en het creëren van instrumenten om bedrijfsinvesteringen mogelijk te maken, zijn mooie doelstellingen die in het Vlaamse regeerakkoord zijn opgenomen. In dit kader wil het regeerakkoord ook meer vrouwen aanzetten tot ondernemerschap. In de beleidsnota Economie is dan ook, in het kader van het Pact 2020, de ambitieuze doelstelling opgenomen om tegen 2020 het ondernemerschap bij vrouwen te laten toenemen tot een niveau dat evenredig is met de aanwezigheid in de maatschappij. Dat is een ambitieuze doelstelling, want de bevolking bestaat uit 50 percent vrouwen.

Groot was echter mijn verbazing toen begin januari 2010 de advertentie opnieuw in Metro stond. Daarom richt ik mijn vraag nu tot u, minister-president. Welke maatregelen zult u nemen om deze en toekomstige ‘genderstereotypebevestigende’ advertenties te vermijden? Welke concrete stappen zult u nemen in voorliggend dossier? Was de waarnemer van de Vlaamse overheid op de hoogte dat deze advertentie dit jaar zou worden herhaald? Heeft de waarnemer van de Vlaamse overheid de raad van bestuur meegedeeld dat deze advertentie ‘genderstereotypebevestigend’ is? Zo ja, wat waren de motieven van de vzw om deze advertentie opnieuw op te nemen? Zo nee, waarom niet? Op welke wijze zult u deze legislatuur een aanzet geven om de ambitieuze doelstelling die in de beleidsnota staat, te realiseren?

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister-president, als ik naar mezelf kijk, is het grootste probleem bij het vrouwelijk ondernemerschap de combinatie werk en gezin en vooral de combinatie werk en kinderen. Ik heb het er tijdens de bespreking van de beleidsnota over gehad. In uw beleidsnota verwijst u naar de Stichting Innovatie & Arbeid van de SERV. Die zou deze problematiek bestuderen en enkele voorstellen en suggesties formuleren om het vrouwelijke ondernemerschap te ondersteunen. Minister-president, hebt u er al een zicht op of dit onderzoek al is gestart en wanneer het zou worden afgerond?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Fournier, we hebben daar nog geen reactie op. Zodra we een reactie hebben, zal ik u die overmaken. Dat zal binnenkort gebeuren.

Mevrouw Franssen, de waarnemer was er niet van op de hoogte dat het beeld ook in 2010 zou worden gebruikt. De waarnemer heeft uw vraag aan minister Smet op de eerstvolgende raad van beheer ter sprake gebracht. De raad van beheer van het Business Angels Netwerk Vlaanderen heeft daarop beslist om zijn reclamebureau de opdracht te geven om het beeld genderneutraal te maken.

De advertentie in Metro van 11 januari 2010 past in een raamovereenkomst met Metro, waardoor BAN Vlaanderen vzw deze advertentieruimte moest opnemen of verloren laten gaan. Omdat het reclamebureau nog geen aangepast beeld had aangeleverd, besliste de communicatieverantwoordelijke om het oude beeld nog te gebruiken. Een aangepast beeld zou door het bureau worden aangeleverd tegen 21 januari 2010. In afwachting van het nieuwe beeld werd beslist om alle advertenties te stoppen.

Ik wil voorkomen dat hier het beeld ontstaat alsof BAN Vlaanderen louter genderstereotype-bevestigende beelden gebruikt. In oktober liet minister Smet u al weten dat BAN Vlaanderen zowel op zijn website als via publicaties en via televisieprogramma's waaraan het zijn medewerking verleende, vrouwelijke ondernemers in de schijnwerpers plaatst. BAN Vlaanderen spant zich dus wel degelijk in om vrouwelijk ondernemerschap te promoten en is niet onevenwichtig in zijn communicatie.

Aangezien BAN Vlaanderen uit zichzelf de noodzakelijke stappen heeft gezet om zich te confirmeren aan het genderbeleid van de Vlaamse overheid, ben ik niet van plan om stappen te zetten in dit dossier.

Ik voel me tevens verplicht om naar aanleiding van uw vragen de uitmuntende resultaten te belichten die door BAN Vlaanderen werden geboekt in 2009, en dit ondanks de financiële crisis. Via BAN Vlaanderen konden 21 ondernemers meer dan 4,4 miljoen euro aan kapitaal ophalen. Het ARK-Angels Fund (AAF), een ARKIV opgericht door BAN Vlaanderen en gefinancierd door zijn Business Angelleden, investeerde in 2009 ook meer dan 500.000 euro. Ten slotte konden een aantal ondernemers via BAN Vlaanderen ook een Business Angel+-lening (BA+-lening) verkrijgen voor een waarde van meer dan 500.000 euro. Met andere woorden: ondanks de turbulentie op de financiële markten werd via BAN Vlaanderen meer dan 5,4 miljoen euro ter beschikking gesteld aan Vlaamse ondernemers. Hiervan ging 710.000 euro naar vrouwelijke ondernemers.

U vraagt hoe de minister in deze legislatuur een aanzet zal geven om de ambitieuze doelstelling die in de beleidsnota staat, te realiseren. Dat is een vraag naar de intenties van de minister, maar zoals steeds zal ik daar ook op antwoorden, als het mij goed uitkomt. Vlaanderen heeft nood aan meer ondernemers. Dat is een open deur instampen. Te weinig Vlamingen zetten de stap naar het ondernemerschap. Dat is een tweede open deur. Dit heeft onder andere te maken met het imago van ondernemers in Vlaanderen en soms het gebrek aan sociale waardering. Al te vaak komen ondernemers enkel negatief in beeld. Het stimuleren van vrouwelijk ondernemerschap moet een horizontaal aandachtspunt zijn voor alle beleidsinstrumenten die de Vlaamse overheid inzet. Vandaag is het immers zo dat slechts 36 percent van de zelfstandige ondernemers vrouwen zijn, terwijl het aandeel van de vrouwen in de bevolking 51 percent bedraagt. En dat kan nog toenemen en zal nog toenemen. Er is nog een hele weg te gaan om de doelstelling van het Pact 2020 te realiseren. Meer vrouwen in de communicatie over ondernemerschap kan dus zeker geen kwaad. En dan stamp ik een derde open deur in.

Ik heb aan het Agentschap Ondernemen de opdracht gegeven om te onderzoeken of via een oproep 'ondernemerschap' multimedialprojecten, die tot doel hebben het ondernemerschap in een positief daglicht te stellen bij het grote publiek, zouden kunnen worden ondersteund op een kostenefficiënte wijze. Om meer mensen aan te zetten tot ondernemerschap, moet hun ook de nodige vaardigheden en zin tot ondernemerschap worden bijgebracht. Dat is een vierde open deur. Via het Agentschap Ondernemen worden hiervoor een aantal instrumenten ingezet, met name de oproepen ondernemerschap, brugprojecten economie-onderwijs en

peterschappen. Ook via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) kunnen projecten ter bevordering van het ondernemerschap worden gesteund.

Op dit ogenblik loopt er een oproep ondernemerschap met beleidsaccenten continuïteitsmanagement en groei. Het budget bedraagt 2.500.000 euro. Dit jaar zal er nog een oproep brugprojecten economie-onderwijs worden georganiseerd. De Vlaamse overheid heeft bewust een aanwezigheidsstrategie uitgebouwd waarbij er een aanbod is van ondernemerschapbevorderende projecten in elk onderwijsniveau: van kleuterschool tot hogeschool en universiteit. Dit via de vermelde instrumenten, maar ook bijvoorbeeld via het aanbod van Vlaamse Jonge Ondernemingen (Vlajo). In de komende jaren zal worden getracht een nog ruimer aanbod te creëren.

Daarnaast zijn er ook projecten die direct tot doel hebben het vrouwelijk ondernemerschap te stimuleren. Zo zal ook dit jaar de Women Award van Markant vzw worden gesteund. Via het EFRO wordt het project 'Platform voor zelfstandig ondernemende vrouwen' gesteund. Dit project wil een knooppunt zijn voor vrouwelijke ondernemers of kandidaat-ondernemers en bestaat uit twee pijlers: een kenniscentrum en een netwerkrimte. Het kenniscentrum staat in voor de voortdurende in- en uitstroom van kennis en voor de begeleiding van vrouwelijke ondernemers in de start en de groei van hun onderneming. De netwerkrimte laat directe ervaringsuitwisseling en ontmoeting.

Er worden twee specifieke beleidsprogramma's georganiseerd: een mentoring en een opleiding in e-business. Ook aan de beeldvorming wordt gewerkt via een grootschalige mediacampagne. Een webshop en een interactief businessgame betrekken de ondernemers actief bij de nieuwste technologieën.

Ik ga ervan uit dat mevrouw Franssen mijn beleidsnota aandachtig heeft gelezen. Mevrouw Fournier heeft daarnet al naar de relatie tussen arbeid en gezin verwezen. Ik heb de Stichting Innovatie en Arbeid die vraag gesteld. Ik hoop binnenkort een antwoord te ontvangen.

Ik wil nog een laatste punt ter sprake brengen. Het stimuleren van het ondernemerschap is niet enkel een taak van de overheid. Ieder van ons kan een positieve bijdrage leveren. We moeten een positieve houding aannemen ten aanzien van mensen die initiatief nemen. We kunnen hiervoor een win-winlening gebruiken en een financiële bijdrage tot de creatie van nieuwe ondernemingen leveren. Dit lijkt me een mooie oproep aan het einde van mijn antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Ik dank de minister-president voor zijn enthousiast antwoord, voor zijn snelle reactie met betrekking tot de stereotiepe beeldvorming en voor de vele projecten die hij heeft opgesomd. Ik hoop dat die projecten ook de verwachte resultaten zullen opleveren. Ik juich zijn ambitieuze doelstellingen enkel toe. Hij weet dat men vrouwen best niet te lang op hun honger laat. (*Gelach*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de campagne 'Laat ons ondernemen!' van de werkgevers

Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de noodkreet van de werkgeversorganisaties

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, wat onlangs is gebeurd, is vrij uniek. Ik heb het hier over de noodkreet van de werkgevers. Alle grote werkgeversfederaties spreken uit een en dezelfde mond en staan samen aan de klaagmuur. Hun noodkreet luidt: ‘Laat ons ondernemen!’. Daarmee willen ze zich afzetten tegen de negatieve beeldvorming die is ontstaan en al een tijdje heerst ten aanzien van ondernemers.

De werkgeversorganisaties hebben tevens dit huis gecontacteerd. Ze zijn grondig te werk gegaan. Ze hebben een brief naar de voorzitter van het Vlaams Parlement gestuurd. Die brief is ons bezorgd.

Ik neem aan dat de minister-president, met zijn verleden bij UNIZO, zich bijzonder aangesproken voelt. Ik heb de kranten erop kunnen naslaan. Het antwoord van mevrouw Thyssen, voorzitter van CD&V, op de werkgeverscampagne luidt: “We hebben u begrepen.” Die mooie oneliner was bedoeld als reactie op de werkgeverscampagne en op de aangekondigde mars van de vakbonden.

De werkgevers vinden dat er, naast een anticrisisbeleid op korte termijn, ook een structurele versterking van onze economie op middellange termijn nodig is. Het interesseert me natuurlijk ten zeerste te weten wat die plannen op korte en op middellange termijn inhouden.

De werkgeversorganisaties voelen zich in steek gelaten. Ze worden bestempeld als de oorzaak van alles wat fout loopt. Het gaat dan om werkloosheid, fraude, gebrek aan vorming en innovatie en dergelijke. Het lijstje is lang. Nochtans zijn de ondernemers niet het probleem, maar een deel van de oplossing. Deze boutade staat als een huis.

De heer Leysen, voorzitter van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO), is van mening dat België zonder maatregelen voor de concurrentiepositie in de loop van de komende jaren een ‘Griekenland aan de Noordzee’ dreigt te worden. Deze uitspraak heeft hem de banbliksems van de top van de federale regering opgeleverd. Hierover zijn mooie krantenartikels verschenen. Sommige commentatoren geven hem gelijk. Anderen betwisten zijn stelling. Het is veelzeggend dat dergelijke zaken op die manier moeten worden geformuleerd.

De werkgeversfederaties verzetten zich ten stelligste tegen elke vorm van lastenverhoging en tegen bijkomende administratieve rompslomp. Die zouden de concurrentiepositie immers verslechteren. Bovendien vragen ze werk te maken van werk voor de meest ervaren werknemers. Het werkgeversfront stelt: “Door allerlei regelingen van volledige of gedeeltelijke vervroegde uittrede, loont niet werken tegenwoordig meer dan wel werken voor 55-plussers.” Het is nochtans een van de prioriteiten van de Vlaamse Regering en van het actieplan Vlaanderen in Actie meer mensen en dan vooral oudere werknemers aan het werk te krijgen. Tot slot vragen de werkgeversfederaties ook stimulansen voor innovatie en voor de vergroening van de economie. Dit debat hebben we naar aanleiding van de beleidsnota ook al gevoerd.

Het lijkt een wetmatigheid in dit land te worden. Terwijl de noodkreet al geruime tijd bij menig ondernemer klinkt, wordt het ondernemersklimaat er niet beter op. De loonkosten liggen gemiddeld 11 percent hoger dan in onze buurlanden Nederland, Frankrijk en Duitsland. De loonwage is waanzinnig hoog. Van elke 100 euro die een werkgever betaalt, blijft nauwelijks 45 euro over. Zelf ben ik een bescheiden werkgever. Ik vind het hallucinant. Iedere maand zie ik de loonbriefjes naar het personeel vertrekken. Het is niet gemakkelijk het personeel uit te leggen dat zelfs de extraatjes op het einde van het jaar netjes worden afgetopt. Ze houden daar nauwelijks de helft van over. België heeft de hoogste lasten op midden- en hoge lonen.

Aangezien economie, jammer genoeg, geen homogeen bevoegdheidspakket is, hebben wij geen hefboomen in handen om hier iets aan te verhelpen en om op die manier de Vlaamse economie te versterken. Vlaanderen is nochtans de kmo-regio bij uitstek in België. Hierdoor wordt ons gewest meer en sterker dan de andere gewesten met deze problematiek geconfron-

teerd. We willen onze bedrijven wel helpen, maar we kunnen eenvoudigweg niet of toch veel te weinig.

De economische situatie is binnen de Belgische context blijkbaar zo verstoord dat de ondernemers in dit land aan de noodrem trekken. Zelden is de noodkreet van de werkgevers zo groot geweest. In welke mate is de Vlaamse Regering hier vooraf bij betrokken?

Deze problematiek vormt het bewijs dat er binnen de federale structuur duidelijke problemen zijn met een eenduidig beleid inzake de economische slagkracht van onze ondernemingen. Aangezien de bevoegdheden te versnipperd zijn, is het beleid niet transparant. Eens te meer komen we tot de constatering dat homogene bevoegdheidspakketten absoluut noodzakelijk zijn.

Blijkbaar komt het Vlaams werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) van de Vlaamse Regering niet of onvoldoende tegemoet aan de noden die bij onze ondernemers heersen. Hoewel het WIP een consensus genoot tijdens het overleg met de sociale partners, is het nog maar de vraag in welke mate dit plan grondig is afgetoetst met de werkgeversfederaties. Het protest van de werkgeversfederaties laat alvast blijken dat het beleid van de Vlaamse Regering met onder meer het WIP duidelijk niet voldoet.

Ik verwijs hierbij even naar het actualiteitsdebat over het WIP. U stelde toen dat er een grote consensus was bij alle sociale partners, en dus ook bij de werkgeversfederaties. Het is wel vreemd om dan nadien de heftige roep van de werkgevers te horen. Is er naar aanleiding van deze nieuwe feiten door de Vlaamse Regering een voorstel gedaan aan de Vlaamse werkgeversorganisaties om aan hun problematiek tegemoet te komen? We hebben intussen zowel op het federale als op het regionale vlak al van alles gezien. Er hebben al verschillende gesprekken plaatsgevonden. Dat heb ik in de kranten kunnen vernemen. Het voordeel van het uitstellen van een interpellatie is dat men soms door de omstandigheden bijkomende informatie binnenkrijgt.

Ik verwijs naar de agendering van de overlegvergadering tussen een delegatie van de Vlaamse Regering en de federale regering. Ik zag dat de stand van zaken en de samenwerking betreffende het anticrisisbeleid en de sociaal-economische acties die door de federale regering en de gewestregeringen worden genomen, duidelijk geagendeerd stonden. Ik heb het document doorgenomen. Er is heel veel aandacht voor dat WIP en de engagementen van de federale regering. Dit document was al een antwoord op de vraag die ik had aangegeven. Er was ook een belangrijke klemtoon gelegd op de grondige staatsherforming die voor de Vlaamse Regering noodzakelijk blijft en een krachtiger beleid op maat van de deelstaten mogelijk maakt. Men blijft erover spreken, maar intussen lijkt iedereen zich neer te leggen bij het feit dat ze er voor 2011 niet zal komen. De N-VA legt zich daar ook bij neer. Vandaar dat ik deze interpellatie heb ingediend. Zijn er door de Vlaamse Regering engagementen aangegaan om zo snel mogelijk een antwoord te bieden op deze problematiek?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: We hebben allemaal dezelfde krantenartikels gelezen met de oproep van de werkgeversorganisaties. Kort nadien hebben ook de werknemersorganisaties samen een betoging in Brussel georganiseerd. De noodkreet komt er niet alleen van de werkgeversorganisaties maar ook van de werknemersorganisaties. We hebben dit al eerder aangehaald. We zitten in een serieuze crisis waarbij zowel de onderneming als de arbeidsmarkt schade oplopen. Er zullen mogelijk nog 60.000 werkzoekenden afvallen. De noodkreet komt niet van één kant, we kunnen slechts uit deze economische crisis raken als we én de werkgevers én de werknemers kunnen meekrijgen. De werkgevers moeten ook hun verantwoordelijkheid opnemen, en innoveren en investeren. De werknemers die hun werk kwijt zijn geraakt, moeten verder opgeleid en begeleid worden zodat hun competenties worden aangesterkt. Zodra de economie wat heropleeft, kunnen ze samen verder een doorstart maken. De noodkreet komt dus van alle kanten.

Zo komt bijvoorbeeld de kredietverstrekking maar niet op gang, minister-president. U kent de problematiek wel. Het probleem moet dus van alle kanten worden aangepakt. Ik vind het wat kort door de bocht als u stelt, mijnheer Deckmyn, dat het WIP niet voldoende antwoorden biedt op de noodkreet van alle sociale partners. U hebt zelf bevestigd dat alle sociale partners bij het WIP waren betrokken. De implementatie van dat plan is nog niet volledig uitgewerkt. Minister Muyters is daarmee bezig. Hij overlegt ook met de sociale partners in het VESOC om het plan praktisch te implementeren.

Dus nu al stellen dat het WIP niet voldoet of de sociale partners er niet mee akkoord gingen, is wel heel kort door de bocht. Dan kunnen we evengoed zeggen dat de arbeiders die nadien gingen betogen, evenmin akkoord gingen met het plan. Maar dan geraken we er ook niet uit.

Dit plan verdient alle kansen om goed te worden geïmplementeerd. Er is wel iets van aan dat er een wat negatief imago hangt rond de ondernemer; hij voelt zich ook geïmagineerd. Daar moet iets aan gedaan worden in de beleidsnota. We moeten het ondernemerschap aantrekkelijk maken en het belang ervan voldoende promoten in het onderwijs. Niet alleen de laaggeschoolden moeten zich als zelfstandige vestigen en een kleine zaak opstarten, we moeten het ondernemerschap aantrekkelijk maken en opnemen in het onderwijssysteem.

U kunt daarover misschien wat informatie verstrekken. Er was een roadshow voor scholen opgericht om het ondernemerschap aantrekkelijk te maken. Dat de werkgevers zelf een deel van de oplossing zijn, dat is natuurlijk zo. Als zij niet investeren en innoveren, dan zitten we met een serieus probleem. Maar dat er anderzijds ook sommige namen zijn die het imago van de werkgevers serieus aantasten, kunnen we niet ontkennen. Ik denk niet dat Nick Reilly de sympathieke man kan spelen, en moet komen zeggen dat hij op basis van economische merites een economische beslissing heeft genomen. Als Carlos Brito van InBev een privébonus gaat opstrijken als hij zoveel mensen laat afvloeien om de winstmarge met zoveel percent te verhogen, dan is dat niet goed voor het imago van de ondernemers. Dat is grotendeels ten onrechte van de grote massa werknemers die wel degelijk hun best doen en die we allemaal nodig hebben. Daar moeten we met ons allen aan werken en in geloven, werknemersorganisaties, werkgeversorganisaties, overheden en steden.

Minister-president, er is wel degelijk een oproep gelanceerd. U bent bezig met een rondetafelconferentie, de Staten-Generaal voor de Industrie. Ik hoop dat de noodkreet die we hebben ontvangen, daar mee wordt opgenomen in de transformatie van de economie. Doet u daar iets mee? Neemt u het ineens op in de Staten-Generaal voor de Industrie? Organiseert u daar nog een ander platform voor? Of gaat u daar niet op reageren en het decreet zonder antwoord laten?

Ik geloof nog steeds in de uitwerking van het WIP, het moet alle kansen krijgen. Hoever staat het daarmee? Ik weet dat minister Muyters nog bezig is met de werkgelegenheid. Op 23 februari zal hij een gesprek hebben met Antwerpen, Gent en de VVSG. Ik hoop dat ze niet alleen spreken, maar samen naar een oplossing zoeken voor een aanpak op maat van de werkloosheid.

Minister-president, is het investeringsplan al afgewerkt? Is het een opsomming van de bestaande maatregelen en instrumenten die we al hadden? Moet er nog iets gebeuren? Hebt u voldoende overleg met alle sociale partners? U krijgt op voorhand al het verwijt dat het niet wordt gedragen. Hopelijk wordt dat plan wel gedragen door alle sociale partners.

Iedereen heeft een verantwoordelijkheid, ook de werkgevers, inzake de Lissabonnorm, inzake investeren, onderzoek en ontwikkeling. Die norm halen we niet. Het is economische crisis, ook en vooral voor hen. Wordt dit ook mee opgenomen in de Staten-Generaal voor de Industrie? Als ze die norm halen, is dat positief voor hun imago.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: De werkgevers hebben terecht de sense of urgency nog eens gesteld. Ze zitten in het defensief op twee vlakken. Enerzijds is er de context, zoals de sociale situatie bij InBev, die negatief afstraalt op ondernemers. Natuurlijk heeft dat niets te maken met de doorsnee Vlaamse kmo'er. Er zijn ook de bonussen in de financiële sector.

Anderzijds zijn er de uitspraken op het federale niveau door sommige mensen die zeggen dat het allemaal prutsers zijn. Dat is wat kort door de bocht. Ze worden op die manier geprovoceerd. Er is zoezegd geen loonkostenhandicap. De cijfers die door medevertegenwoordigers van de vakbonden werden goedgekeurd in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB), worden ontkend.

Op hetzelfde moment geeft IG Metal in Duitsland voorrang aan werkgelegenheid en stelt het geen looneisen in de komende jaren. Ook op dat vlak zijn de werkgevers in ons land in het defensief gedrongen. Het is dan ook normaal dat ze een oproep doen om dat in objectieve termen te stellen.

Minister-president, de sociale partners praten op het federale en het regionale niveau. Als geïnteresseerde buitenstaander stel ik vast dat het sociaal overleg op het Vlaamse niveau wel tot resultaten leidt. Van het WIP kan men zeggen dat het niet ambitieus genoeg is. Het is de taak van de oppositie om alle resultaten te minimaliseren en problemen op te blazen. Ik zie dat het WIP er is en dat dat in overleg gebeurt met de sociale partners.

Minister-president, bent u van plan om in het Overlegcomité met de federale regering de loonkost en de concurrentiekracht aan te kaarten? Dat zijn natuurlijk federale problemen, maar ze zijn van groot belang voor de Vlaamse bedrijven. We kunnen veel investeren in innovatie. Als de concurrentiekracht niet op hetzelfde niveau mee wordt ontwikkeld, dan rijden we met de rem op. Bent u van plan om deze bekommernis via de overlegcomités over te brengen?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: We hebben de noodkreet gehoord van de werkgeversverenigingen. Die is heel terecht, als ik sommige mensen hoor. We hebben kort na het kerstreces de plannen gekregen van het WIP, maar als de werkgevers nog geen maand later aan de alarmbel moeten trekken, dan stel ik vragen bij dat WIP. Er werd gezegd dat het door iedereen werd gedragen. Dat zal wel, maar het WIP is een zoveelste plan, net zoals we ViA hadden, het Pact 2020, het regeerakkoord, de relanceplannen enzovoort. Nu hebben we het WIP gekregen. Maar wat zijn vandaag de concrete uitvoeringen? Mevrouw Turan verdedigt het WIP en noemt het geweldig. Ik denk nog altijd dat het WIP een vaag plan is. De werkgeversorganisaties trekken terecht aan de alarmbel. Het was ook een reactie op enkele werknemersorganisaties die de werkgeversorganisaties of de ondernemers zwartmaakten. Die noodkreet was dus terecht.

Het doel van de noodkreet was om een krachtig signaal te geven aan enerzijds de werknemersorganisaties, de vakbonden, en anderzijds de overheid. Men zegt: het is in deze tijd van crisis heel hoog tijd dat we gaan samenwerken over alle grenzen heen, werknemersorganisatie, werkgeversorganisaties en overheid om te komen tot een goed sociaal overleg.

Minister-president, gaat men daaraan op Vlaams niveau actief meewerken? Een collega zegt hier dat op Vlaams niveau alles al voldoende gedaan is. Sorry, dat denk ik niet. We zijn nog niet op het einde van de rit. Ik hoop dat daarop nog een aantal concrete antwoorden kunnen worden geformuleerd.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Deckmyn, u hebt het document zeer aandachtig gelezen dat wij hebben overgemaakt aan de federale regering. Wij hebben de noodkreet van de werkgevers gehoord. Het was indrukwekkend. Ze zaten met dertien op een rij. Ik denk dat het de eerste keer is in de geschiedenis dat men zo zwaar uitpakt. Mevrouw Turan, de werknemersorganisaties hebben hier inderdaad een betoging voor werk gehouden.

Wat het WIP betreft, mevrouw Peeters, is het zo dat wanneer in het VESOC iets wordt besproken en goedgekeurd, dat alle partijen bindt: de werkgevers, de werknemers en de Vlaamse Regering. Dit is dus een akkoord. We zijn erin geslaagd om met de Vlaamse sociale partners in consensus een werkgelegenheids- en investeringsplan af te sluiten. Er zijn er die ons dat benijden. Er zijn er die de sociale partners niet zo'n warm hart toedragen. Er zijn er van alle soorten.

Het is heel belangrijk dat er een akkoord is op Vlaams niveau en dat dit door alle partijen wordt gerespecteerd en uitgevoerd. Ik hoop dat men op het federale niveau ook tot akkoorden kan komen. De heren Van den Heuvel en Deckmyn hebben ernaar verwezen: wij kunnen binnen onze bevoegdheden stappen zetten en we zullen die zetten, maar er zijn belangrijke 'fundamentals', zoals de loonkost en de loonkosthandicap, die wij niet kunnen aanpakken. Dat heeft niets met de jobkorting te maken, want het gaat over koopkracht. Dat was ook een probleem, zeker in het verleden, maar nu is het werk, werk en nog eens werk.

Mijnheer Deckmyn, in het document dat wij aan de federale regering hebben overgemaakt, hebt u het volgende zeker gelezen. In het deeltje over het investeringsplan staat dat ook de kosten goed in de gaten moeten worden gehouden. Er is uitdrukkelijk verwezen naar Opel en naar de loonkosthandicap. De afspraak is dat begin maart de federale regering op basis van ons document, nadat zij ook de andere regeringen van dit land heeft gesproken, meer tekst en uitleg geeft.

Mevrouw Peeters, ik ga ervan uit dat u er op het federale niveau, waar u ook een bijdrage kunt leveren, mee voor zorgt dat wat op het federale niveau moet en kan gebeuren, ook gebeurt. De noodkreet van de werkgevers nemen wij zeer au sérieux, maar de 25.000 handtekeningen zijn in eerste instantie overgemaakt aan het federale niveau, omdat veel van die punten daar een vervolg moeten krijgen. Dat wil niet zeggen dat wij niet tegemoet moeten komen aan bepaalde andere verzuchtingen waarvoor Vlaanderen bevoegd is.

Het WIP is in uitvoering. We hebben voortdurend VESOC-werkgroepen. Mevrouw Turan verwijst daar ook terecht naar. Minister Muyters werkt constant aan het werkgelegenheidsplan binnen de VESOC-werkgroep. Wat het investeringsplan betreft, verwijs ik naar de Staten-Generaal. We hebben ook een Vlaams Medisch Centrum. Morgen zal de Vlaamse Regering een verder uitvoeringsplan bespreken. Het WIP is heel belangrijk omdat het een consensus is en een goede inhoud heeft op korte en langere termijn. De uitvoering is volop aan de gang.

Ik kom tot de Staten-Generaal voor de Industrie. De industrie in Vlaanderen krijgt harde klappen, we hebben daar in het verleden al over gesproken. Het is heel belangrijk en interessant dat de sectororganisaties zelf voorbeelden en trajecten formuleren. De afspraak is dat we in juli 2010 met alle insteken die vanuit de sectoren komen, verdere concrete stappen kunnen en zullen zetten. Ook dat is belangrijk. We hebben benadrukt dat de werkgevers een belangrijke rol hebben bij heel de transformatie van de industrie. Het zou verkeerd zijn om de werknemers en hun organisaties daar niet bij te betrekken. We hebben een akkoord gevonden dat op interprofessioneel niveau de sociale partners, inclusief de werknemersorganisaties, dat volgen en dat per sector doen. Men heeft al contacten gehad of gesprekken gevoerd en we laten de sector maximaal de vrijheid om dat concreet in te vullen. Ik ben ervan overtuigd dat het beter is en solider voor de concrete uitvoering, als ook de werknemers en de werknemersorganisaties daarbij betrokken zijn.

Met de documenten die u hebt en de toelichting die ik u heb gegeven – ik kan daar nog verder tekst en uitleg bij geven – heb ik het essentiële gezegd. Nu zijn we concreet de zaken aan het aanpakken. Ik heb gelezen dat het woord crisis in het Chinees uit twee karakters bestaat: gevaar en kans. Het is heel belangrijk om niet alleen de gevaren en de bedreigingen te zien die Vlaanderen boven het hoofd hangen, maar er ook kansen van te maken, niet alleen voor het ondernemerschap, wat zeer terecht is, maar ook voor de werknemers die eveneens terecht

bezorgd zijn voor de werkgelegenheid. Als de ondernemers verder dynamisch kunnen ondernemen, vloeit daar werkgelegenheid uit voort.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, enkele mensen hebben gezegd dat ik nogal kort door de bocht ging inzake het WIP. Toch blijf ik erbij dat het een beetje bevreemdend is dat als je een ruime consensus met de sociale partners hebt omtrent het WIP, dat wordt gevolgd door zo'n massaal en uniek werkgeversprotest.

Wat de slechte naam van de ondernemers betreft: iedere sector en iedere sociale partner heeft wel zijn boeman of mensen die de zaken negatief afschilderen. Reilly bijvoorbeeld zorgt voor een slechte naam bij de werkgevers. Ik wil nog eens herinneren aan het handgemeen tussen Roberto D'Orazio en curator Alain Zenner, dat heeft gezorgd voor een negatief imago bij de vakbonden. Zo heb je overal wel iemand die je kunt gebruiken voor het aantonen van een slecht imago. Het blijft zo dat al die grote werkgeversfederaties voor het eerst in de geschiedenis een dergelijke stellingname formuleren. Het is een heel belangrijk gegeven dat we niet zomaar onder de mat kunnen vegen.

De zaken worden nu concreet aangepakt, dixit de minister-president. Neem me niet kwalijk, maar dat wordt al lang gezegd. We hebben het regeerakkoord gehad, de beleidsnota, ViA, het WIP, het Pact 2020. Dat zijn allemaal nobele engagementen om een beleid te voeren dat een antwoord zal bieden op de problematiek van de ondernemers, maar ondertussen slepen we ons verder naar 2011 in de hoop er ooit eens een staats hervorming door te krijgen die echt tegemoet kan komen aan de bezorgdheden van de werknemers. Het mag wat mij betreft niet langer blijven bij engagementen die soms vrijblijvend zijn.

Ik heb het daarnet al gezegd: naast een anticrisisbeleid op korte termijn is ook op middellange termijn een structurele versterking van de economie nodig, dat zegt mevrouw Thyssen. Ik ben het alleszins volledig eens met het feit dat het structurele aspect van onze economie echt moet worden aangepakt. Ik zal alvast ter herinnering hieraan een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. Ik kijk naar de vraag van de werkgevers die is opgenomen in de vraag van de heer Deckmyn, namelijk het stimuleren van innovatie en vergroenen van de economie en betere mogelijkheden voor tewerkstelling van 55-plussers. Veel maatregelen die zij vragen, zijn eigenlijk al opgenomen in het bestuursakkoord en in het WIP. Ik leid dit af uit uw vraagstelling, mijnheer Deckmyn. Hun vraag wordt voor een deel al opgevangen door het bestuursakkoord.

Het imago moet natuurlijk verbeteren en de ondernemers moeten alle ondersteuning en stimulansen krijgen, want als zij niet mee zijn, kan onze economie nooit mee geraken. We moeten ze aanmoedigen om te investeren in onderzoek en ontwikkeling (O&O) en om de Lissabonnorm te halen. Wat wordt daar concreet voor gedaan? Daarop heb ik geen antwoord van u mogen ontvangen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Het is goed om te zeggen dat aan de vragen van de werkgevers wordt tegemoetgekomen aangezien een bepaalde zaak, zoals innovatie, in het WIP is opgenomen, maar ik wil toch verwijzen naar de zware discussies die we hier hebben gevoerd over de beleidsnota's, vooral van Innovatie. We hebben er toen op gehamerd, nadat het Rekenhof aan de alarmbel had getrokken, dat er zich een zwaar probleem voordoet. Het mag dan nog in het WIP staan, uiteindelijk staan we geen stap verder. Het is een nobele doelstelling zoals ik al vaak heb gezegd, maar het moet niet alleen nobel, in de regeerakkoorden, de beleidsnota's, het WIP en andere plannen staan, het moet ook daadwerkelijk worden uitgevoerd. Een uitvoering van een beleid staat in een beleidsnota. Wat zien we in de

beleidsnota? Dat de engagementen voor innovatie er juist niet zijn. Neem me niet kwalijk, maar dat moest me even van het hart.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, uw antwoord verontrust mij ook wel wat. Enerzijds zegt u dat het WIP is gesloten met alle sociale partners. Daarvan geeft u aan dat u op Vlaams niveau geen enkel signaal hebt gekregen dat de Vlaamse werkgeversorganisaties dat niet langer zouden dragen. Dat neem ik aan, maar anderzijds stellen we vast dat niet minder dan 25.000 handtekeningen binnenkomen die zeggen dat er dringend iets moet gebeuren. Daarmee wordt gezegd dat het WIP niet volstaat voor hen. Het is een zoveelste goed plan, maar het volstaat niet. Er moet dringend iets gebeuren. Ik zie anders niet in waarom men met 25.000 handtekeningen afkomt.

Bijkomend zegt u dat het vooral gaat over verzuchtingen in verband met federale bevoegdheden. Ik denk dat dat ook iets te kort door de bocht is. Als ik kijk naar de concrete eisen die de werkgevers stellen, dan gaat dat in de eerste plaats over geen bijkomende administratieve rompslomp. Dat is voornamelijk een Vlaamse bevoegdheid. Men vraagt ten tweede om iets te doen om 55-plussers langer aan het werk te houden. Dat is een federale bevoegdheid, maar ik verwijs opnieuw naar het actualiteitsdebat over het WIP, waarin meer dan eens is gesteld dat er te weinig wordt gedaan op het vlak van de werkgelegenheid voor de 52-plussers. Daarom vind ik uw antwoord ietwat kort door de bocht.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik heb aan uw mimiek gezien dat het probleem van de 55-plussers volgens u vooral op Vlaams niveau wordt opgelost. U zou aan uw collega-ondervoorzitter en federaal minister van Economie moeten vragen wat hij daaraan doet. Ik ben ervan overtuigd dat een 55-plusser vooral met financiële incentives moet worden aangemoedigd om langer te werken. Wij kunnen daar op Vlaams niveau een flankerend beleid bij voeren, om de levensloop wat beter te spreiden, dat hij levenslang heeft geleerd, dat hij sterk genoeg is om in onze veranderende economie aan de slag te gaan. Maar alles staat of valt met de financiële prikkels om die man of vrouw aan te moedigen om langer te werken en om hem niet te straffen omdat hij langer werkt. Tot zover is dat een federale bevoegdheid.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik neem aan dat uw federale premier hem daarin helpt, want hij ijvert daar alle dagen voor. Eerlijk gezegd, het verhaal van het WIP... In Vlaanderen doet men altijd alsof wij bezig zijn met oudere werknemers te begeleiden en te activeren. In Vlaanderen gaat het over de 50-jarigen en de 51-jarigen en op 52 jaar is het gedaan. Minister Muyters mag de passage nog zes keer voorlezen, maar er staat dat hij zal evalueren en er staat niet dat hij zal activeren.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, het debat is al gevoerd. Ik voel geen behoefte om dat opnieuw te voeren. Ik begrijp dat sommige mensen een aantal zaken niet goed begrijpen. Nogmaals, het WIP is een afgesloten akkoord en dat wordt uitgevoerd.

Bovendien is het heel belangrijk dat we op de noodkreet van de werkgevers heel snel antwoorden geven, voor wat onze bevoegdheden betreft. Het is wel geen toeval dat men de 25.000 handtekeningen aan het federale niveau heeft afgegeven en niet aan ons. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat wij er niets aan moeten doen.

Mijnheer Deckmyn, ik kan u verzekeren dat wij heel concreet aan de uitvoering bezig zijn. Er is Vlaanderen in Actie (ViA), het Vlaanderen Medisch Centrum en een aantal andere concrete zaken. U hebt misschien nog geen tijd gehad om alle documenten na te lezen, wat ik wel kan begrijpen. Maar we zijn dus heel concreet bezig met de doorbraken en met de concretisering van ViA.

Mevrouw Peeters, ik wil onderstrepen dat, wat de administratieve rompslomp betreft, dit parlement een commissie heeft opgericht die op 26 februari haar activiteiten finaliseert. 26 februari is 26 februari. Ook de commissie-Berx zal op 26 februari haar rapport overmaken. Ik ga ervan uit dat zowel op kortere termijn – de quick win –, als op langere termijn, dit parlement staat te trappelen om te doen wat wij dan zullen voorstellen of wat het zelf voorstelt. Ook dat is in volle evolutie, tenzij u nu al kunt zeggen wat de conclusies zijn van de commissie die in dit parlement actief is. Dan wil ik dat allemaal noteren en dan moet die commissie niet wachten tot 26 februari.

We hebben dus maatregelen genomen, ook inzake innovatie. Minister Lieten is er mee bezig, zodat het verhaal van de oppositie over te weinig geld enzovoort – ook het Rekenhof wordt verkeerd geciteerd – kan stoppen. Ik ben het er mee eens dat er actie moet komen en dat we beslissingen moeten nemen en uitvoeren. Als de oppositie uit datzelfde vaatje blijft tappen, dan zal er op een bepaald moment niets meer uitkomen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Deckmyn werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van Volvo

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, Volvo is het bewijs dat de doemdenkers wat betreft de automobielsector in Vlaanderen, ongelijk hebben. In Gent is er een zeer goed draaiende fabriek met een goed gevuld orderboekje waar er zelfs dit jaar – als mijn informatie correct is – 200 vacatures zullen zijn, een deel ter vervanging van werknemers, een deel nieuwe vacatures. Tewerkstelling in de automobielsector is dus mogelijk en we moeten er alles aan doen om die te behouden. Maar Volvo staat al een tijdje te koop.

We weten intussen dat de Chinese autogroep Geely heel dicht bij de overname van Volvo staat. Het Amerikaanse moederbedrijf Ford zei net voor Kerstmis dat over heel wat punten een akkoord is bereikt met de Chinezen. Een definitief verkoopakkoord zou al in het eerste kwartaal van 2010 kunnen. Intussen hebben we gehoord en gelezen dat er toch enige vertraging is en dat het Chinese Nieuwjaar niet zou worden gehaald. Er zou uitstel zijn tot mei of juni.

Met de overname van het Amerikaanse Hummer en de aankoop van technologie van het Zweedse Saab hebben Chinese autoproducenten zich de voorbije maanden nadrukkelijk gemanifesteerd op de automarkt. Maar pogingen om bedrijven als Opel en Saab volledig over te nemen, mislukten. Geely Automobile Holding Limited, het moederbedrijf van de Chinese autoproducent, lijkt nu wel op koers om Volvo binnen te halen. Ford en Geely hebben echter nog altijd geen definitieve verkoopovereenkomst over Volvo ondertekend. In die zin staat Geely niet veel verder dan enkele maanden geleden, toen het door Ford als ‘geprefereerde bieder’ werd bestempeld.

De rol van een aantal andere consortia lijkt nu wel uitgespeeld in de overnamestrijd. Maar net zoals de verkoop van Saab aan Koenigsegg of Spyker en de overdracht van Opel aan Magna die te elfder ure werden afgeblazen, is ook de eigenaarswissel van Volvo pas concreet als alle stappen in het overnameproces zijn afgerond. Beide partijen hopen om zo snel mogelijk een definitief verkoopcontract te ondertekenen, maar er zijn nog een aantal elementen die zouden

moeten worden besproken. Naast de prijs – er is sprake van een bedrag tussen 1,5 miljard en 2 miljard dollar –, zijn er de intellectuele eigendomsrechten – het gaat over duizenden patenten – maar ook de steun van de diverse overheden zou nog onderwerp van gesprek zijn.

Minister-president, heeft de Vlaamse Regering al inzage gekregen in het businessplan van Geely? Zijn er al gesprekken met Geely geweest of gepland sinds de aankondiging van eind december? Wat zijn uw bevindingen en welke gevolgen zijn er voor de toekomst van de Gentse fabriek? Er waren nog andere consortia geïnteresseerd in Volvo, onder meer uit Zweden en de VS. Zijn deze groepen nog in de running volgens uw informatie? Heeft de Vlaamse Regering daar contacten mee? De Vlaamse Regering besliste eerder principieel om de lening die Volvo zou aangaan voor nieuwe investeringen in Gent, te waarborgen. Doet u uw belofte van deze investering en de erbij horende Vlaamse waarborg ook gestand als Volvo wordt verkocht aan Geely? Volvo werkt een eigen elektrische auto uit. U hebt er zelfs al een proefrit mee gemaakt en de auto goed bevonden. Deze auto zou eventueel, mits steun van de Vlaamse Regering, worden gebouwd in Gent. De onderhandelingen zouden daarover worden gevoerd. In welke steun voorziet de Vlaamse Regering? Kunt u een stand van zaken geven over deze onderhandelingen?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, de heer Bothuyne heeft inderdaad aangegeven dat we, wat de feitelijkheden betreft, nog altijd even ver staan als een paar maanden geleden. De verkoop aan Geely is al een tweetal keren aangekondigd. In het Engels zegt men: “It ain’t over until the fat lady sings.” Minister-president, hebt u elementen die verklaren waarom die vertraging er is? Hoe zorgwekkend zijn die? We hebben de saga van overnames die net op het allerlaatste moment afspringen al een paar keer gezien. Feit is dat Ford in zijn geheel te koop staat. De heer Bothuyne zegt zelf dat andere consortia uit de running lijken te zijn. Als dit niet doorgaat, dan kunnen we ons op termijn wel vragen stellen bij de leefbaarheid van de groep as such en dus ook van de fabriek in Gent. Ik vraag me af welke elementen meespelen.

Geely is inderdaad de overblijvende bidder. Geely is een Chinees bedrijf. De bezorgdheid die we al eerder hebben geuit en die leeft, is dat Geely in de eerste plaats geïnteresseerd zou zijn in de knowhow en de modellen, en veel minder in de tewerkstelling. Zijn er gegevens die de tewerkstelling in de toekomst veiligstellen?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, als Gentenaar ben ik uiteraard uitermate bezorgd om de toekomst van Volvo in Gent. Tijdens de bespreking van de beleidsnota heb ik, onder meer over de elektrische auto’s, al een paar vragen gesteld. Zoals al gezegd, heeft Geely aangekondigd de zaak over te nemen. Die overname is nog geen feit. Natuurlijk leidt dit tot enige bezorgdheid. Zal het ooit zo ver komen? De heer Van Malderen heeft al verwezen naar het gerucht dat de Chinezen tot een overname willen overgaan om de technologie te bekijken en te bestuderen. Zodra ze die technologie zouden hebben overgenomen, zouden ze tot de sluiting van de fabriek overgaan. Ik weet dat dit voorbarig is. We moeten hier echter de nodige aandacht aan schenken. Ik heb net verwezen naar de mogelijke komst van een elektrische auto. Ik wil me in elk geval aansluiten bij de vragen van de heer Bothuyne over de stand van zaken.

De voorzitter: Ik heb de minister-president gevraagd om een debriefing na de Europese Raad waarop het actieplan betreffende de elektrische voertuigen wordt besproken.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik zal even wat tekst en uitleg geven. Ik wil de geruchten weerleggen die de heer Deckmyn heeft opgevangen. Hij hoeft zich hier niet te veel

zorgen om te maken. Er zijn natuurlijk andere zaken waar hij zich wel zorgen om moet maken.

De heer Johan Deckmyn: Oei!

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Deckmyn, het is crisis. (*Gelach*)

Ik geef even een stand van zaken. Het verhaal begint op 28 oktober 2009. Die dag heeft de heer Odell, de CEO van Volvo, me persoonlijk verteld dat Ford had laten weten in eerste instantie met Geely, een Chinese holding group, onderhandelingen over de verkoop van Volvo te willen voeren.

Op 19 november 2009 heb ik, samen met minister Muylers en minister Lieten, een onderhoud met de top van Geely – waaronder de voorzitter – gehad. Tijdens deze gesprekken hebben de vertegenwoordigers van het Chinese automerk herhaald dat ze Volvo op korte termijn wensten over te nemen en dat ze de productiefaciliteiten in Zweden en in Vlaanderen wensten te behouden. We hebben daar uitdrukkelijk naar gevraagd. Er was toen zelfs sprake van een hogere productie. Daarnaast is afgesproken dat Geely, zodra de gesprekken in een volgende fase zouden zijn beland, nader overleg met de Vlaamse Regering zou voeren over de concrete details van het businessplan.

Op 23 december 2009 heeft Ford aangekondigd dat alle substantiële commerciële aspecten van de deal met Geely in orde waren en dat het sluiten van een definitieve verkoopsovereenkomst in het eerste kwartaal van 2010 werd verwacht. De heer Odell heeft me dit telefonisch bevestigd.

Ondertussen is het februari 2010. De gesprekken tussen Geely en Ford lopen nog steeds. Naar verluidt moet vooral de reeds aangehaalde kwestie van de intellectuele eigendomsrechten nog worden geregeld.

We volgen dit dossier, net als alle andere dossiers in de automobielsector, natuurlijk van zeer nabij op. Alle signalen die we tot nu toe hebben ontvangen, ook van de vakbonden, zijn geruststellend tot positief voor Volvo en voor de productievestiging in Gent. In verband met de verkoop blijven we een vinger aan de pols houden. Hiervoor hebben we onder meer regelmatig contact met de Zweedse regering.

Voor 28 oktober 2009 heeft Ford Volvo in een veilingssituatie te koop aangeboden. In de loop van die periode was er sprake van meerdere geïnteresseerde partijen. Er was het Zweedse consortium Jakob, genoemd naar het eerste type van Volvo, dat banden had met technische kaderleden van Volvo. Er was ook de Amerikaanse Crown Group, geleid door de heren Dingman en Rushwin, twee gewezen directeurs van Ford. De Vlaamse Regering heeft nooit formele gesprekken met deze partijen gevoerd. We hebben uiteraard wel getracht ons over deze mogelijke bidders en hun plannen te informeren.

Het uitgangspunt van de Vlaamse Regering is steeds geweest dat we zouden praten met een formele kandidaat-overnemer die effectief gesprekken met Ford voert. Ford verkoopt Volvo. Het is niet de taak van de Vlaamse Regering zich met dit verkoopproces te moeien. In het belang van de toekomst van de productievestiging in Gent moeten we met elke nieuwe eigenaar van Volvo kunnen praten.

In oktober 2009 heeft Ford echter duidelijk gesteld in hoofdzaak verder met Geely te willen spreken. Gezien de aankondiging in december 2009 lijkt het er sterk op dat Jakob en de Crown Group geen rol meer spelen. Aangezien we in het dossier van GM al veel hebben meegemaakt, spreek ik met twee woorden. De gesprekken met Geely zijn in elk geval al ver gevorderd en de twee andere partijen worden niet langer in aanmerking genomen.

Op 24 juli 2009 heeft de Vlaamse Regering via Gigarant een waarborg van 90 percent goedgekeurd. Deze waarborgregeling voor grote dossiers past in het tijdelijk kader of temporary framework dat de EU heeft geschapen om de effecten van de crisis op te vangen. De waarborg moet dienen voor een lening van 198 miljoen euro voor investeringen in de

Gentse fabriek. Het gaat om investeringen in het voorjaar van 2010 voor de productie van de nieuwe S60 en in 2012 voor de productie van nieuwe kleine modellen. In het najaar van 2009 hebben Volvo en Ford met KBC een principiële akkoord bereikt over de verstrekking van die lening. De technische details voor de lening, waaronder de vereisten inzake de solvabiliteit, zijn echter nog steeds niet volledig geregeld.

De Vlaamse Regering is altijd bereid gebleven om de waarborg te verstrekken. Dit biedt immers een garantie op investeringen in nieuwe modellen. Die nieuwe modellen zijn bijzonder belangrijk voor de toekomst van de Gentse fabriek. Indien Volvo zou worden verkocht, zouden in de waarborgovereenkomst bijkomende clausules moeten worden opgenomen. Die clausules zouden betrekking hebben op de eigendomsoverdracht en op de mogelijke effecten hiervan op de financiële situatie en de balans van Volvo.

Ondertussen hebben deze lening en de waarborg het voorwerp van gesprekken tussen Ford en Geely uitgemaakt. Korte tijd geleden heeft Volvo ons laten weten dat Geely interesse heeft om de lening en de waarborg van Ford over te nemen. Op 5 februari 2010 hebben hierover de eerste gesprekken plaatsgevonden tussen een delegatie van Geely, Volvo en de directie van Gigarant. Die gesprekken, die van zeer nabij worden opgevolgd, gaan in de goede richting.

Volvo is momenteel betrokken bij de uitwerking van enkele projecten met betrekking tot elektrische voertuigen door Flanders' DRIVE. Volvo heeft tevens een project bij het instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) ingediend. De procedures in verband met de projectfinanciering door het IWT moeten uiteraard worden gevolgd. Hierdoor kunnen we nu moeilijk detailinformatie over de concrete inhoud van het project vrijgeven.

Deze onderzoeks- en ontwikkelingsinitiatieven zullen zeker de troeven van Volvo Cars Gent versterken om de productie van de elektrische C30 naar Gent te halen. Het is belangrijk dat in dit verband duidelijke afspraken met het Zweedse hoofdkantoor van Volvo worden gemaakt over de betrokkenheid van Volvo Cars Gent bij onderzoek en ontwikkeling. Op dit vlak valt bij de verschillende betrokken partijen een constructieve houding vast te stellen.

Tijdens de Staten-Generaal voor de Industrie is een interessante bijdrage van professor Vereecke aan bod gekomen. Er zijn verschillende types van plants of vestigingen van multinationale ondernemingen. Ik kan de slides die ze toen heeft gebruikt, aan de leden van deze commissie overmaken. Er wordt overigens ook een verslagboek opgesteld.

Er zijn lead plants. Dit zijn vestigingen van buitenlandse multinationale ondernemingen waar niet enkel wordt geproduceerd, maar waar ook innovatieve producten worden ontwikkeld. Hierdoor manifesteren deze vestigingen zich in belangrijke netwerken met de andere vestigingen. Dat zijn de vestigingen die ook in tijden van crisis het minste gevaar lopen om te delokaliseren of te sluiten. Het is dus van belang in Vlaanderen zo veel mogelijk lead plants te hebben. Pfizer in Puurs is een dergelijke lead plant waar men zeer innovatief werkt. Ze produceren voor de hele wereld en kunnen niet zomaar van de ene dag op de andere naar andere regio's verplaatst worden.

De vestigingen worden in lagelonenlanden opgezet, voornamelijk om kosten te besparen. Het zijn de eerste vestigingen die delokaliseren. Vanaf het moment dat men een goedkopere regio vindt, wordt de zaak gesloten en verhuist men daarnaartoe. Zelfs de aanwezigheid van een markt – zoals in China – speelt een minder belangrijke rol.

We hebben dus vooral lead plants nodig. Wat Ford en Volvo betreft, moeten we er alles aan doen om er een lead plant van te maken die zich toelegt op onderzoek en ontwikkeling, bijvoorbeeld de elektrische wagen. Dat moet de bedoeling zijn, en dat is ook door professor Ann Vereecke toegelicht. De academische wereld heeft hiermee een waardevolle bijdrage geleverd om de beslissingen van de hoofdkantoren wat meer te duiden.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik dank de minister-president voor zijn uitgebreide antwoord. Het is een geruststellend antwoord, vooreerst voor Geely en Volvo. Geely zou interesse betonen niet alleen in de fabriek, maar ook om de investeringen voort te zetten en op te drijven. Het overleg van 5 februari bewijst dat. Geely heeft een toekomst in gedachten voor Volvo Gent.

Uw ambitie om zo veel mogelijk lead plants in Vlaanderen te hebben, bewijst dat de Vlaamse Regering wel degelijk bezig is met een doordacht industrieel beleid op de lange termijn. Ik denk dat we de komst van de elektrische auto binnen de Volvo-groep – liefst naar Gent – inderdaad moeten aangrijpen om een onderzoeksafdeling in Gent uit te bouwen, een O&O. Dat is zeer belangrijk voor de toekomst van de fabriek in Gent, maar ook voor de automobiellindustrie tout court in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik heb nog een vraag. Is er al een zicht op het tijdsplan? Waarom zijn de zaken op de langere baan geschoven? Ik denk niet dat we daar een antwoord op gekregen hebben. Voorts heb ik nog een bedenking op de interessante theorie van lead plants. We hebben tijdens de vorige legislatuur van gedachten kunnen wisselen over verankeringsstrategieën. Dit is daar een element van. Ik kan er een relativering bij plaatsen. Heel veel hangt af van de manier waarop de multinationals hun kosten berekenen. Ik heb dat meegemaakt met ArcelorMittal.

De aanwezigheid van een onderzoekscentrum kan op een gegeven moment als een negatieve factor worden berekend omdat men gewoon de kosten per plant rekent. Een onderzoekscentrum kan op termijn een meerwaarde betekenen, maar op het moment dat er gesaneerd wordt, kijkt men alleen naar de kosten, en dan vormt dat een handicap. Dat neemt niet weg dat we daarop moeten inzetten, maar het kan best passen in een breder verhaal van verankering.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb gezegd dat we in de discussie tussen Geely en Ford over de verkoop van Volvo nog wat moeten toespitsen op de intellectuele eigendomsrechten. De heren Deckmyn en Bothuyne hebben er al naar verwezen. Dat was ook bij GM Opel een element. Maar dat was toen binnen Magna. Over die intellectuele rechten bestaat toch een zekere zorg bij Ford. Er zijn daar juridische en technische discussies over. Dat is de reden waarom het nog niet is afgerond, al is het voorjaar 2010 nog niet afgesloten. De winter is nog volop bezig. Het Chinese jaar begint pas op 14 februari. ‘De eeuw van Azië’ is trouwens ook een heel interessant boek.

Er zijn nog andere zaken die belangrijk zijn. U weet dat ik een voorstander ben van een dynamische verankering: om van onze bedrijven, kleine en middelgrote ondernemingen, internationale spelers te maken. Dat is de beste verankering die we kunnen realiseren. Met de Gazellesprong en andere projecten kunnen we dat mee mogelijk maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een IT-contract van de Vlaamse Gemeenschap en de voertaal dienaangaande

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontslagen bij Hewlett-Packard

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over (mogelijke) ontslagen bij leveranciers van de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister-president, collega's, de Vlaamse Gemeenschap zou volgens vakbondsbronnen een 100-tal jobs kunnen redden van de door Hewlett-Packard (HP) aangekondigde afslanking van 324 jobs. Een 50-tal werknemers van HP kwam recentelijk naar uw kabinet voor een gesprek daarover. Een vakbondsdelegatie werd door u ontvangen en reageerde achteraf tevreden over het gesprek. Blijkbaar zou het gaan om een 100-tal van de 324 ontslagen IT'ers die bij de Vlaamse Gemeenschap zijn tewerkgesteld. HP zou deze banen naar Polen willen delokaliseren.

Minister-president, de Vlaamse Gemeenschap kan volgens dezelfde vakbondsbronnen als grote klant enige druk uitoefenen. Concreet zegt de LBC-vakbondssecretaris dat u beloofde er bij HP te zullen op aandringen om die banen in ons land te houden. Deze vakbondsman verklaarde ook dat de Vlaamse Regering hier absoluut mee bezig zou zijn. En de nieuwe gegevens zouden volgende week op tafel worden gelegd bij HP, aldus de vakbondsman.

De vakbonden wezen u naar verluidt ook op het probleem in verband met de taalwetgeving: "Een van de redenen dat HP dit werk zomaar kan verplaatsen, is dat het bedrijf Engels gebruikt als voertaal binnen de Vlaamse Gemeenschap." Volgens de LBC-vakbondssecretaris beloofde u ook dit aspect te zullen onderzoeken.

Minister-president, ik had graag een toelichting gekregen over de inhoud en vooral de draagwijdte van de gesprekken die u recent voerde met de HP-vakbondsdelegatie met betrekking tot de eventuele delokalisatie van een aantal jobs. Als u daarover geen details kunt verstrekken, had ik toch graag het algemene principe gekend. Wat is de stand van zaken van de vermelde problematiek met betrekking tot de taalwetgeving binnen de Vlaamse Gemeenschap? Hebt u weet van deze situatie? Hoe evalueert u de toestand? Wat wordt er precies onderzocht? Wie zal het onderzoek voeren?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Reekmans. Ik wil ze zelfs wat ruimer zien.

Ik las vorige week dat Hewlett-Packard het technologiebedrijf was met de tweede grootste omzet ter wereld. HP heeft een omzet van 128 miljard dollar: dat is gelijk aan een derde van het Belgisch BNP. Het is dus een gigantisch technologiebedrijf, dat bovendien niet speciaal in financiële moeilijkheden verkeert. Het is een bedrijf in een groeisector, dat zich ongeacht de conjunctuur zal herpakken.

Waarom gaat zo'n bedrijf in Diegem over tot 324 ontslagen? Dikwijls gaat het om technisch goed geschoolde mensen in een bedrijf dat niet direct in aanmerking komt voor grote herstructureringen. Ik was verrast door de statistiek die door de federatie van de metaalverwerking Agoria werd verspreid. Vroeger heette dat Fabrimetal. Dat vond ik een veel

mooiere naam. ‘Fabrimetal en Jacques De Staercke’: daar ging veel meer van uit dan van ‘Agoria Vlaanderen en Wilson De Pril’. Maar ik ben aan het afdwalen.

Hij voorspelde dat er dit jaar 10.000 jobs verloren zouden gaan in de technologiesector. In die lijst staat ook Hewlett-Packard. Waarom delokaliseert zo’n bedrijf in België? Het is niet altijd duidelijk waarom dit in zo’n bedrijf gebeurt, en in een ander niet. Ik ben schepen van ruimtelijke ordening in Zaventem. Daar is Toyota bezig met investeringen in een onderzoekscentrum en gaat 300 tot 400 mensen aanwerven. Men zou kunnen zeggen dat Vlaanderen een oninteressante regio is, maar zelfs in onderzoekscentra van Toyota kiest men België als hoofdkwartier.

Minister-president, u hebt contact gehad met de leiding van HP. Wat is de reden daarvoor? Waarom delokaliseert HP een deel van zijn personeel naar Polen? Blijkbaar werken daar sinds enkele jaren ook Indiërs, en nu zouden die terugkeren naar India. We hebben wel een hefboom omdat de Vlaamse Gemeenschap daar een contract inzake IT mee heeft. In een onderhandeling heeft de Vlaamse Regering toch een aantal instrumenten in handen.

Er is ook een probleem met de taalwetgeving. In de regio Zaventem, op de Keiberg en in Zaventem-Zuid, is de voertaal van heel wat bedrijven het Engels. Dat is niets speciaals, maar in een vraag om uitleg kwam naar voren dat een van de redenen waarom HP dit werk zomaar kan verplaatsen, is dat het bedrijf het Engels gebruikt als voertaal binnen de Vlaamse Gemeenschap. De minister-president belooft ook dit aspect te onderzoeken. Minister-president, ik vraag u wat dit betekent.

Dit is een dossier dat model staat voor wat er in de Vlaamse economie aan de gang is. Minister-president, wat is uw analyse? Hoe kunt u ervoor zorgen dat het verlies van jobs lager is dan werd vooropgesteld?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: De heer Van Rompuy stelt de waaromvraag. Hoe komt het dat de herstructurering hier en in dit bedrijf gebeurt? Veel heeft te maken met het feit dat de conjunctuur doorwerkt in dit soort dienstverlenende bedrijven. De servicecontracten komen onder druk. Deze bedrijfsvoering is een groeisector, maar op microniveau is het toch afhankelijk van servicecontracten. Een daarvan is met de Vlaamse overheid. Als ik op krantenberichten mag afgaan, zou een vraag van de Vlaamse administratie aan de basis liggen van een deel van de delokalisatie. Minister-president, kunt u bevestigen of de Vlaamse administratie een vraag heeft gesteld aan HP om aan een lagere kostprijs te werken? Zijn er contracten in herziening gesteld? Wat is uw reactie daarop? Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering? Gaat het inderdaad over 100 banen? Is dat de impact op de tewerkstelling?

Minister-president, in hetzelfde krantenartikel stond dat u contact hebt met het bedrijf. Is dat contact er geweest? Wat is het resultaat? Zijn er nog andere bedrijven waar de noodzakelijke besparingen binnen de Vlaamse administratie aanleiding geven tot herziening van contracten, het onder druk zetten van prijzen of het opzeggen van contracten? Wat is daarvan de impact op de tewerkstelling?

Zou het nuttig zijn een soort werkgelegenheidsimpact te maken per besparingsdossier, en vooral op het moment dat er een delokalisatiefactor bij komt kijken? Het zou zonde zijn aan de ene kant de Vlaamse boekhouding minutieus in stand te houden, als aan de andere kant bedrijven moeten sluiten, waardoor de inkomensbasis nog verslechtert. Ik wil niet dramatiseren, maar dan komt dat in een vicieuze cirkel terecht of krijgt het een negatief vliegwieleffect.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: De aangekondigde ontslagen bij HP zijn net zoals alle andere ontslagen bij andere bedrijven, te betreuren. Wat mij opviel, is dat men ter verdediging van

het bedrijf heeft aangehaald dat hun klanten hierachter staan. Daarom sluit ik me aan bij de vraag van de heer Van Malderen. Het gaat dan over de Vlaamse Gemeenschap. Minister-president, was u hiervan op de hoogte? Wat was uw eventuele reactie hierop?

De Vlaamse Gemeenschap is een belangrijke klant en kan op deze ontslagen een invloed uitoefenen. Ondertussen ging u een gesprek voeren met HP en ook met de vakbonden. Wat zijn hiervan de resultaten en de eventuele engagementen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik heb met heel wat bedrijven contacten. Het grootste deel daarvan haalt de media niet. Het is ook goed dat niet alle contacten met bedrijven in de pers komen. Niet alleen de industrie, ook deze sector heeft saneringsplannen.

Het is al aangehaald dat klanten van die ICT-bedrijven ook ten gevolge van de crisis zaken hebben uitgesteld of opdrachten geannuleerd. Dat geldt voor veel bedrijven in deze sector. Specifiek voor HP is er een fusie doorgevoerd met EDS. De Vlaamse overheid had een overeenkomst met EDS en EDS is samengegaan met HP. In dergelijke fusies kijkt men op een bepaald moment welke rendementen men kan verhogen. De situatie na de fusie geeft aanleiding tot saneringsplannen of tot het rendabeler maken van de activiteiten.

Zeker in deze sector maakt men al een hele tijd gebruik van de mogelijkheden in landen als India. Daar zijn zeer goed opgeleide ingenieurs en informatici. De kostprijs van die mensen ligt aanzienlijk lager dan hier. Het is perfect mogelijk, ook met het tijdsverschil, om voor bepaalde activiteiten aan de andere kant van de wereld te werken. Daar zijn soms heel duidelijk rendementsvoordelen uit te halen. Het is een dynamische sector. Het hangt af van bedrijf tot bedrijf. We hebben Siemens en andere bedrijven, waar men godzijdank op dit moment niet met zulke saneringsplannen uitpakt. Ik hoop dat dat zo blijft. Een bijkomend element is dat we klant zijn van HP, via die fusie met EDS. Dat geeft ons een unieke positie.

Oorspronkelijk was men van plan om dubbel zoveel mensen te laten afvloeien. Nu is men gekomen tot 324 ontslagen. Binnen de onderneming moet dat verder worden geconcretiseerd. Als een bedrijf zulke aankondigingen doet, moet er ook worden overlegd tussen de werknemers, de werknemersvertegenwoordigers en het management. Dit overleg gebeurt het best zonder dat een derde partij, hier de Vlaamse Regering, zich daarmee moet. Deze situaties vragen voorzichtigheid.

Mijnheer Reekmans, op 29 januari heb ik de vakbond gezien, die mij naar aanleiding van de betoging wenste te spreken. Er zijn vragen gesteld. Ten eerste of er door de diensten van de Vlaamse overheid op is aangedrongen de jobs en opdrachten van HP goedkoper te maken. Er werd door de vakbonden gesuggereerd dat de Vlaamse overheid als klant vragende partij zou zijn geweest voor de delocalisatie van de diensten van HP naar goedkopere landen. De vakbonden hebben gevraagd of dat klopt. De tweede vraag ging over de inbreuken op de taalwetgeving in het bedrijf. Het bedrijf zou ingaan tegen adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Ik heb geantwoord dat ik het zou onderzoeken.

Intussen is het duidelijk dat er vanuit de Vlaamse administratie geen vragen naar delocalisatie zijn geweest. Dat is goed om vast te stellen. Bij dezen is dat gerucht dat de vakbonden hadden opgevangen ontkracht. Mijnheer Van Malderen, we moeten wel altijd een evenwicht vinden. Het is de plicht van de Vlaamse ambtenaren om bij overheidsopdrachten de beste prijs-kwaliteitverhouding te verkrijgen. Dat gebeurt binnen het wettelijk kader van vrij verkeer van goederen en diensten binnen de EU. Men moet zich daaraan houden. Voor alle duidelijkheid: er is geen vraag geweest vanuit de Vlaamse administratie om activiteiten te delocaliseren, bijvoorbeeld naar Polen. Die vraag is niet gesteld en zal niet gesteld worden. Dat kan in de gegeven omstandigheden wat mij betreft niet.

De problematiek van de taalwetgeving is niet nieuw. Ik heb contact opgenomen met het kabinet van minister Bourgeois om na te gaan of er taalproblemen zijn in de omgang met de Vlaamse Gemeenschap. Het kabinet heeft mij bevestigd dat er geen inbreuken zijn vastgesteld op het vlak van taalgebruik binnen de diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Vervolgens heb ik contact opgenomen met de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Daaruit is gebleken dat er tot nu toe, voor zover zij er zicht op hebben, geen klacht behandeld werd over taalgebruik bij HP. Voor andere gelijkaardige bedrijven in dezelfde regio werden er wel klachten behandeld die betrekking hadden op de toepassing van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers. Het staat de vakbonden vrij om klachten in te dienen, die dan ook worden onderzocht.

In internationale bedrijven is het Engels de werktal geworden om onderling te communiceren. In die zin blijft een goede talenkennis – ik trap een open deur in – een troef voor Vlaanderen in het aantrekken en het behouden van hoofdkantoren.

Mijnheer Van Rompuy, ik heb in alle vertrouwen contacten met dat bedrijf gehad. Sprekend als klant is het belangrijk dat de dienstverlening op een goede en professionele manier gebeurt. Daarom hebben we er in het verleden ook contracten mee afgesloten.

Ik heb uitdrukkelijk gevraagd om een maximaal aantal mensen in België aan de slag te houden. Ik denk dat men op een bepaald moment een delokalisatie naar Ierland in overweging nam. Dat is niet doorgegaan, godzijndank. Ik heb aangegeven dat het contract met de Vlaamse overheid delokalisatie buiten de EU verbiedt. In de overeenkomst hebben wij dat uitdrukkelijk opgenomen. Binnen de EU moeten wij de EU-wetgeving respecteren. Het is niet mogelijk om te zeggen dat het bedrijf ook niet binnen de EU mag delokaliseren. Daarbuiten is het op basis van het contract verboden.

Gelet op het lopende sociaal overleg heb ik ook aan de vakbonden meegegeven dat ik niet tussenbeide kom bij gesprekken tussen werknemers en de werkgever. Dat vind ik zelf zeer wijs. Ontegensprekelijk heeft de terugvallende markt een negatieve impact op HP. Het contract dat de overheid heeft, is een troef. We mogen echter niet vergeten dat netto gesproken vanuit Vlaanderen door het bedrijf nog meer voor het buitenland wordt gerealiseerd. De mensen die bij ons werkzaam zijn voor HP, werken ook voor het buitenland. Als we te ver zouden gaan in het protectionisme, zou dat als een boemerang kunnen terugkomen. De mensen die hier actief zijn voor klanten in het buitenland zouden daar mogelijk de tol voor betalen.

Resumerend kan ik zeggen dat er een grote zorg is. De twee vragen die door de vakbonden zijn gesteld, zijn door mij onderzocht. Het eerste punt is volstrekt niet juist en ik zal daar op toezien. Over het tweede punt, wat betreft de taal en het taaltoezicht, heb ik tekst en uitleg gegeven. Ook de delokalisatie heb ik verduidelijkt. Ik volg dit en andere dossiers van zeer nabij op en ik heb contacten niet alleen met de vakbonden maar ook met de werkgever, in de mate dat zij daarnaar vragen en dat ik het overleg binnen de onderneming niet verstoort of me als gesprekspartner binnen het sociaal overleg in de onderneming wil manifesteren.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, u vertelde daarnet dat de 324 ontslagen eerst het dubbele zouden zijn geweest. Hoe weet u dat zeker?

De vakbonden vertelden ook dat van de 324 er een honderdtal als IT'er zijn tewerkgesteld bij de Vlaamse Gemeenschap en die zouden kunnen worden gered mits enige druk vanuit Vlaanderen. Daar zou ik nog graag enige verduidelijking over hebben.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. Als ik de slotsom maak, bent u absoluut niet optimistisch over het feit dat die 324 ontslagen zouden

kunnen worden vermeden. Het is niet zo dat de Vlaamse Gemeenschap haar contract heeft beperkt, het contract tussen EDS en HP blijft gewoon bestaan. Ze gaan dat wel uitvoeren met minder personeel.

Een tweede zaak is dat zij globaal gezien om interne redenen wel van plan zijn om te delocaliseren en dat de Vlaamse overheid geen hefboom heeft om daar iets tegen te doen. Ik begrijp dat, dat kan ook niet. We moeten oppassen. We zitten met heel wat buitenlandse ondernemingen. In het verslag van de Staten-Generaal voor de Industrie heb ik gelezen dat onze industrie voor bijna 60 percent in handen is van buitenlandse ondernemingen. Als de regering telkens in elk bedrijf gaat tussenbeide komen in de sociale onderhandelingen over het al dan niet ontslaan van mensen – men spreekt over wallonisering –, dan zitten we in een situatie waar de overheid telkens gaat tussenbeide komen in de bedrijfspolitiek. Je kunt dat misschien een keer doen in uitzonderlijke omstandigheden, maar op termijn zouden we het ondernemingsklimaat verpesten.

Het antwoord stelt de zaken klaar. Over de verwachtingen die gecreëerd worden door de vakbonden als zou de overheid nog kunnen beletten dat dat gebeurt, denk ik, na het antwoord van de minister-president, dat de kansen daarvoor op dit ogenblik heel gering zijn.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, ik blijf nogal op mijn honger zitten. Het is een gelijkaardige vraag als de vraag die de heer Van Rompuy net heeft gesteld. U zegt dat er vanuit de Vlaamse administratie geen vraag is geweest naar delocalisatie. Dat lijkt me nogal logisch. We zitten hier nu te debatteren in een vrij rustige sfeer. Had men die vraag formeel gesteld, dan zou de toon hier anders zijn. Het zou ook een unicum zijn dat een administratie expliciet aan een bedrijf zou vragen om te delocaliseren. Ik denk dat er heel wat subtielere mogelijkheden zijn die als eindresultaat hebben dat er een delocalisatie is. Eigenlijk was mijn vraag: is er in het kader van een besparingsopdracht binnen de Vlaamse administratie een herziening geweest van het contract met EDS HP?

Ik ben het met u eens dat in een open economie als de onze het protectionisme nefast is. Europa zou dat trouwens niet toelaten. Er is wel een mogelijkheid die Europa open laat, namelijk het gebruik maken van sociale clausules. In het regeerakkoord zijn een aantal zaken ingeschreven zodat je op zich, als dat al wenselijk of haalbaar is, de mechaniek van delocalisatie kunt tegenhouden en op zijn minst kunt beletten dat dat gepaard gaat met ongeoorloofde sociale afbreuk. U zegt dat bepaalde diensten perfect vanuit India georganiseerd kunnen worden. Dat is juist. De vraag is of de loon- en arbeidsvoorwaarden, de werkomstandigheden van die mensen daar, allemaal zo aanvaardbaar zijn. Dat kunnen wij misschien niet oplossen, maar Europa laat wel toe dat we sociale clausules inschrijven en daarmee heeft de Vlaamse Regering wel een stok achter de deur.

Ik heb ook geen antwoord gekregen op mijn vraag over de werkgelegenheidsimpact van de verschillende besparingsmaatregelen binnen de Vlaamse Regering. Wij kunnen vrij gemakkelijk rechtstreeks uitrekenen wat dat betekent, maar Vlaanderen zit met heel wat toeleveranciers, die echt in huis zitten, zoals de IT'ers van HP. Ik had graag geweten hoe u ertegenover staat dat we, naar analogie met de reguleringsimpactanalyse die we telkens maken als we een initiatief nemen, zouden kijken naar wat het effect is op de tewerkstelling van deze of gene besparingsmaatregel.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Reekmans, het getal van 600 heeft, als ik me niet vergis, in de media gestaan. Bij het overleg met de vakbonden heeft men gezegd dat men had begrepen dat men eerst aan een hoger aantal dacht.

Er is gesproken over 100 banen die ik mogelijk zou kunnen redden. Het bedrijf heeft gezegd dat het gaat over 324 mensen. Nu is er een overleg binnen het bedrijf tussen de werknemers-

vertegenwoordigers en het management van het bedrijf. Men moet bekijken of dat aantal van 324 kan worden gedownsized en over welk soort afvloeiingen dat gaat. Ik heb gezegd – de heer Van Rompuy heeft daarnaar verwezen – dat ik geen stappen zet om me als minister-president of als Vlaamse Regering in een discussie op ondernemingsniveau te moeien en te zeggen dat men brugpensioenen moet invoeren en dergelijke. Dat is niet de taak van de Vlaamse Regering. Het overleg moet dat mogelijk maken.

Ik heb wel gezegd dat wij klant zijn. Wij moeten er ten eerste als klant van uitgaan dat de garanties die in het contract staan, worden gehonoreerd, en dat de professionaliteit waar we voor betalen – het gaat toch over een bedrag van meer dan 100 miljoen euro – aanwezig is en dat de kwaliteit daar niet onder lijdt.

Men heeft gezegd dat de mensen die werken voor de klant, namelijk de Vlaamse administratie, niet geïsoleerd zijn. Maar HP heeft ook nog heel wat andere activiteiten dan alleen maar te werken voor de Vlaamse overheid. Ook dit moet verder worden uitgeklaard.

Mijnheer Van Malderen, wat de delokalisatie betreft, zegt u dat er verfijndere vormen zijn met hetzelfde resultaat. Het is zo dat het contract is afgesloten. Wij hebben niet over een nieuw contract met HP onderhandeld naar aanleiding van de besparingsoperaties van de Vlaamse Regering. Dat contract is afgesloten, wat wil zeggen dat ik niet zomaar kan zeggen dat het contract ten einde is omdat HP mensen laat afvloeien. *Pacta sunt servanda*. Die contracten worden door beide partijen overeengekomen. Mocht ik nu zoiets zeggen, dan zou het misschien nog erger zijn, want dan zouden misschien nog meer mensen in het gedrang komen, aangezien het niet zo'n onbelangrijk contract is voor HP, ook al is het een grote wereldspeler.

U vraagt of ik een zicht heb op de indirecte gevolgen voor de werkgelegenheid van de besparing die wij doorvoeren. Nee, ik heb dat niet. Ik begrijp uw bezorgdheid, die ik ook kan delen. Wij kunnen natuurlijk niet zeggen dat we investeren in werk, maar aan de andere kant ervoor zorgen dat heel wat mensen hun job verliezen. Het is natuurlijk zo dat wij voor overheidsopdrachten rekening moeten houden met decreten en wetten die in dit parlement zijn goedgekeurd en die mij verplichten om prijs en kwaliteit in de juiste verhouding te plaatsen. Ook met de budgettaire orthodoxie die wij ons hebben opgelegd, moet ik rekening houden. Als we alles inzetten op werk, moeten we er in de mate van het mogelijke rekening mee houden dat we geen besparingen doen die zware negatieve effecten hebben op de werkgelegenheid.

Mijnheer Van Rompuy, een bedrijf dat meent een aantal mensen te moeten laten afvloeien op basis van een businessplan en van een aantal overwegingen, kan dat doen, nadat men met de werknemers tot een akkoord is gekomen. De vraag is of het over 324 werknemers gaat of of het ook met minder kan. Hierover is het overleg in de onderneming volop bezig.

De Vlaamse overheid kan als klant niet alleen bewaken dat de kwaliteit opgenomen in het contract wordt uitgevoerd, maar ook dat we de garantie hebben dat de mensen ons maximaal als klant kunnen bedienen. Het contract verbiedt delokalisatie buiten de Europese Unie. Mijnheer Van Malderen, ik ga ervan uit dat de Indiase wetgeving u niet bekend is, mij ook niet. Ik ga ervan uit dat de sociale omstandigheden en de sociale rechten er niet dezelfde zijn als die van hier. Het is een ruimer debat, maar in het contract is opgenomen wat ik u heb gezegd.

Voorzitter, wij volgen dat dossier van nabij. Ik heb beantwoord wat ik kan beantwoorden. De bezorgdheid die menig parlementslid heeft geuit, is ook mijn bezorgdheid. Ik heb het kader gegeven waarin ik moet werken. Ik zal de antwoorden ook aan de vakbonden overmaken en het management opvolgen. Ik hoop dat het aantal afvloeiingen tot een minimum wordt beperkt, maar ik denk wel dat er ontslagen zullen vallen. Hoeveel, dat kan ik niet zeggen.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, op 29 januari kwamen de vakbonden uit uw kabinet. De pers blokletterde toen: “De Vlaamse overheid kan een honderdtal jobs redden bij HP.” Dat mogen we dus niet geloven.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb gezegd wat de vakbonden mij hebben gevraagd. Ik heb u de antwoorden gegeven. Het zal nu worden teruggekoppeld met de vakbonden. Ik zal ook verder contact opnemen met het management.

Ik zeg u heel uitdrukkelijk dat ik ook aan de vakbonden heb gezegd dat ik mij als Vlaamse Regering en als minister-president niet meng in het overleg over de 324 werknemers, maar dat ik wel als klant van HP duidelijke garanties wil voor datgene waarvoor wij betalen. Als de vakbonden daaruit besluiten dat men, door zo te reageren, een aantal jobs kan redden, dan is het hun volste recht om daarvoor te gaan.

De heer Peter Reekmans: Als ik de Belgatekst lees, is het niet dat wat de vakbonden zeggen. Het leek alsof u hun verteld had dat u hun ging helpen om die 100 jobs te redden.

Minister-president Kris Peeters: Ieder zijn verantwoordelijkheid.

De heer Peter Reekmans: Natuurlijk. Maar eerst heerst er euforie, en vandaag is er de bittere realiteit. Minister-president, dat gebeurt vaak. De vakbonden komen bij u of bij de bevoegde minister. Er volgen dan positieve verklaringen in de media, maar als we dan hier dieper op het dossier ingaan, dan krijgen we toch een genuanceerder verhaal te horen. Het START-plan in de regio van Zaventem mag nu toch echt gaan starten. Als deze 324 jobs in Diegem verdwijnen, dan zakken we steeds dieper weg. Dat is mijn bezorgdheid voor Vlaams-Brabant.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben altijd realist en ik zal nooit euforisch doen omdat het over jobs van mensen gaat. Hoop geven of valse verklaringen afleggen, doe ik niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over nepsubsidiedossiers bij het Agentschap Ondernemen

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over fraude met subsidiedossiers bij het Vlaams Agentschap Ondernemen

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister-president, collega's, het gaat niet over fraude bij het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO), maar fraude met instrumenten die het agentschap aanbiedt.

Vorige week vernamen we dat een trio geld van bedrijven zou aftroggelen via nepsubsidie-dossiers. 180 bedrijven zouden tot 5.000 euro betaald hebben aan enkele personen die zich uitgaven voor subsidieadviseur. Zij beloofden een subsidiedossier bij het Agentschap Ondernemen in te dienen voor het verkrijgen van een ecologiepremie of groeipremie of voor een dossier via de kmo-portefeuille. Dit malafide trio stelde zich op als gemandateerde voor de bedrijven waardoor zij in hun naam konden optreden. Dit kon omdat de subsidies via een website worden aangevraagd via een toegangscode.

De fraude kwam aan het licht toen een van de betrokken ondernemingen klacht indiende. Het Agentschap Ondernemen heeft een onderzoek ingesteld naar de manier van handelen van dit trio en verklaarde alle – tot dan toe positief geadviseerde – dossiers onontvankelijk of

ongunstig. Ondertussen werd de werkwijze om een subsidie aan te vragen blijkbaar grondig aangepast, waardoor dit soort van misbruiken niet meer mogelijk zou zijn.

Minister-president, bent u op de hoogte van nog meer fraudedossiers bij het Agentschap Ondernemen of bij andere diensten van de administratie waar men terecht kan voor steun?

Minister-president, in het bewuste krantenartikel staat te lezen dat geen enkele door het trio aangevraagde subsidie is uitbetaald. Kunt u dat bevestigen? Het gaat hier in sommige gevallen waarschijnlijk om grote bedragen. U zou misschien best melden om welke subsidie-maatregelen het precies gaat. Er is sprake van drie maatregelen. De vraag is om welke maatregelen het concreet gaat en om hoeveel dossiers het per maatregel gaat.

Kunt u de fraudegevoeligheid van onze steunmaatregelen inschatten? Deze meer algemene vraag is misschien nog belangrijker. Blijkbaar heeft het agentschap zijn modaliteiten aangepast zodra de fraude aan het licht is gekomen. Welke aanpassingen zijn doorgevoerd? Moeten nog andere vormen van steun aan een fraudeonderzoek worden onderworpen? De fraudebestendigheid zou best eens worden bekeken.

Wat zullen u en uw administratie ondernemen om ons ervan te verzekeren dat fraude in de toekomst niet meer mogelijk zal zijn? Welk beleid wilt u in dit verband voeren?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, eigenlijk zijn mijn vragen en die van de heer Bothuyne inwisselbaar. Op basis van een persartikel stellen we hier een aantal evidente vragen.

Een aantal bedrijven zijn de dupe van oplichters geworden. Zij zijn het slachtoffer. Los daarvan verheugt het me steeds als fraudeurs worden gepakt. Dikwijls hebben we een verkeerde reflex. Als iemand wordt gepakt, vinden we dat er iets aan de hand is. Eigenlijk is dit echter goed nieuws. Uit de mechanismen die hierachter zitten, kunnen we allicht een aantal lessen leren.

Minister-president, ik zou u graag horen bevestigen dat in verband met deze dossiers geen euro is uitgekeerd. Welke maatregelen zijn genomen om de fraude structureel tegen te gaan? Ik kijk in dit verband ook naar de andere lopende subsidie- en steunprogramma's. Kunt u een algemene risicoanalyse van ons ondersteuningsapparaat geven?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, de ontdekking van een fraudesysteem in verband met subsidiedossiers bij het Vlaams Agentschap Ondernemen is in het nieuws gekomen omdat een van de gedupeerde bedrijven een klacht heeft ingediend. Er zijn mensen gepakt. Ze zijn echter na een klacht gepakt. Indien die klacht er niet was gekomen, hadden ze misschien nog een tijdje kunnen voortdoen.

De eerste vraag is uiteraard wat de structurele en financiële draagwijdte van dit voorval is. Dit voorval doet vragen rijzen over het feit dat een dergelijke fraude zo gemakkelijk kon worden georganiseerd. Indien dit bij het VLAO kan gebeuren, vrees ik dat dit bij andere agentschappen ook kan gebeuren. Hebben we geen interne controlesystemen om dit tegen te gaan? Indien dit niet of gedeeltelijk het geval zou zijn, zal de Vlaamse Regering dan maatregelen treffen om een beter of eventueel een nog beter controlesysteem op te zetten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, de enige mij bekende nog lopende fraudezaak bij het VLAO dateert van de vorige legislatuur, meer bepaald begin 2006, en betreft de starterscheques voor prestarters of dna-cheques. Om de belangen van het Vlaamse Gewest maximaal te verdedigen, heeft toenmalig minister Moerman toen een klacht met burgerlijke partijstelling ingediend. Deze zaak loopt nog bij het parket van Antwerpen.

Naar aanleiding van deze zaak is de toegang tot de steunmaatregelen via een paswoord en een login in versneld tempo door de toegang door middel van het federaal token of e-id vervangen. Ik wil er trouwens op wijzen dat deze fraudezaak draait om ondernemers die hun token aan die adviseurs hebben afgegeven of doorgegeven.

Heel wat subsidieaanvragen verlopen volgens de regels van de kunst. Het VLAO kan moeilijk merken dat er iets loos is. Als een ondernemer met behulp van een adviseur een subsidie krijgt, is dat een goede zaak. In deze zaak hebben ondernemers geen subsidie gekregen omdat een adviseur ermee is gaan lopen of omdat een adviseur de vergoeding heeft opgestreken zonder dat aan de onderneming een dossier of een bedrag is toegekend. Als geen klachten worden ingediend, kan het VLAO dit niet weten. Ik kom straks nog terug op de manieren waarop we hiermee omgaan.

Voor het overige zijn me gelukkig geen fraudedossiers bekend. Ik kan trouwens bevestigen dat geen enkele subsidie ten onrechte is uitbetaald.

De introductie van nieuwe technologieën heeft in nieuwe vormen van fraude geresulteerd. We weten dat burgers en ondernemingen zich hiertegen moeten wapenen. Zo weet iedereen dat het niet verstandig is een bankkaart met de pincode aan derden door te geven. Ik wil hier nog even herhalen dat dit niet verstandig is. (*Gelach*)

Diezelfde voorzichtigheid moet aan de dag worden gelegd in verband met een token of een e-id. Het is niet gepast die met de bijbehorende code aan een derde dienstverlener door te geven. Voor velen onder ons is dit een evidentie, maar het is toch gebeurd. Indien dit niet was gebeurd, zouden die fraudegevallen er niet zijn geweest.

Bepaalde mensen zijn zich daar minder van bewust. Het is mogelijk dat het vertrouwen zeer groot is. Een subsidioloog biedt zich aan en verklaart subsidies te kunnen verkrijgen. Hij heeft daarvoor wel het token nodig. Bepaalde goedgegelovige ondernemers geven dan hun token.

Ik geef een overzicht van de maatregelen die zijn genomen.

Ten eerste, met het oog op de indiening van een klacht bij het parket, wordt een gedetailleerd onderzoek uitgevoerd. Bij zijn onderzoek heeft het agentschap alle dossiers gescreend met de status 'ingediend', 'ontvankelijk', 'gunstig' of 'gestart'. De ongunstige of onontvankelijke dossiers werden niet gescreend omdat de eventuele schade in hoofde van de overheid daar gering is. In een eerste fase werden alle dossiers waarvan een vermoeden bestaat dat ze werden ingediend via de bedoelde subsidieadviseur of stromannen op non-actief gezet, dat wil zeggen dat de gemandateerde wordt losgekoppeld van de onderneming en de onderneming dus niet kan binden. Vervolgens werden alle betrokken bedrijven gecontacteerd en werd hun een oplossing voorgesteld. Deze klanten die gekoppeld wilden blijven aan de subsidieadviseur moesten daartoe schriftelijk per brief, niet per fax, een formeel verzoek richten aan het agentschap. Bij gebrek bleef en blijft de gemandateerde tot zolang inactief. Bedrijven die zich wensten los te koppelen van de subsidieadviseur, werd aangeraden hun oude token te vernietigen, zichzelf te koppelen in het systeem en dus de eertijds gemandateerde subsidieadviseur buiten spel te zetten.

Samengevat werden dus de nodige bewijsstukken verzameld – vervalste faxen met verklaringen van klanten dat hun handtekening vervalst is en bewijzen van koppelingen tussen rijksregisternummers en namen –, werden alle klanten gewaarschuwd en werd hun een oplossing aangereikt.

Ten tweede, ter bestrijding van risico's worden allerlei acties ondernomen. Volgende maatregelen werden getroffen ter bestrijding van risico's. Om de gevolgen van het gebruik van vervalste faxen tegen te gaan, worden er vanaf heden door het agentschap geen koppelingen meer gedaan op vraag van de klant (via fax) en wordt enkel een nieuwe URL met activatielink gestuurd. Slechts in uitzonderlijke gevallen wordt wel nog gekoppeld door

het agentschap mits twee voorwaarden cumulatief vervuld zijn: er is een schriftelijk origineel verzoek in deze zin opgestuurd door de klant en het agentschap controleert dit schriftelijk verzoek op zijn waarachtigheid telefonisch met de zaakvoerder van het bedrijf.

Bovendien wordt het misbruik via tokens op volgende manieren worden bestreden: aan de privacycommissie zal toestemming worden gevraagd om naast het nummer ook de naam te mogen gebruiken zodat beide met elkaar kunnen worden vergeleken; bij weigering zou enkel kunnen worden gevraagd aan de privacycommissie of zij dan deze controle wil doorvoeren; aan EDST, de informaticadienstverlener van de Vlaamse overheid, wordt melding gemaakt van de problematiek en zal worden gevraagd het project ACM-3, dat ter zake een oplossing zou bieden, versneld uit te voeren.

Ten derde, communicatie ten aanzien van de ondernemers is zeer belangrijk. Mevrouw Turan kan dit ongetwijfeld bevestigen. Het is een goede zaak dat in de media is verschenen dat de fraudeurs zijn gevat. We moeten de ondernemers duidelijk maken dat ze voorzichtig moeten zijn wanneer een subsidioloog zich aanbiedt. De communicatie wordt ook onder handen genomen.

De genomen maatregelen worden begeleid door middel van een gepaste communicatie. Intern wordt de hierboven werkwijze via nota schriftelijk opgelegd aan de personeelsleden van de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid. Naar het agentschap zal een communicatie worden verzorgd via het Comité Diensten ten aanzien van de accountmanagers.

Uit een beschrijving van de gebeurtenissen mag blijken dat het agentschap onmiddellijk de nodige stappen heeft gezet om de risico's te identificeren en die met de gepaste maatregelen te bestrijden. Tevens werden de mogelijk gedupeerde klanten adequaat geïnformeerd. Een voortdurend bewust maken en houden van de klant dat een token dezelfde zorg vraagt als een elektronische betaalkaart en niet blindelings mag ter beschikking worden gesteld van derden, blijft nodig. Het agentschap zal hier in de toekomst op blijven wijzen.

Het agentschap is voorwerp geweest van bedrieglijke manipulaties via misbruik van tokens en vervalste faxen respectievelijk handtekeningen. Het agentschap was van oordeel dat hier streng moest worden opgetreden, en ik heb dan ook opdracht gegeven om de nodige stappen te zetten bij de gerechtelijke instanties via een klacht met burgerlijke partijstelling. Deze actie zal ervoor zorgen dat het dossier daadwerkelijk door de politionele diensten ernstig wordt genomen en zorgt er tevens voor dat de overheid op de hoogte blijft van de ondernomen gerechtelijke acties.

Tot slot is me ook een vraag gesteld over een algemene risicoanalyse. Hierna volgt een volledig overzicht van wat wordt gescreend.

Eerst en vooral dient aangestipt dat in uitvoering van de aanbevelingen gegeven door de Interne Audit van de Vlaamse Administratie (IAVA) bij haar audit in 2006, alle steuninstrumenten van het Agentschap Ondernemen het voorwerp zijn geweest van een zeer grondige en gedetailleerde risicoanalyse. Met het oog op het verkrijgen van een maximale kwaliteit en uniformiteit, werden deze analyses uitgevoerd in nauwe samenwerking met het Agentschap voor Overheidspersoneel met ondersteuning van een extern bureau KPMG, deze laatste aangewezen op basis van een globale marktraadpleging.

Deze analyses hebben geleid tot een hele reeks aanbevelingen die sedertdien minutieus worden uitgevoerd. De belangrijkste zijn de volgende. Ten eerste het invoeren van de functie van kwaliteitscontroleur die als belangrijkste taak heeft de kwaliteit, zowel inhoudelijk als op applicatief vlak van de steunmaatregel te bewaken, en de risico's te analyseren. Dit omvat volgende activiteiten: het screenen van de aanvragen op foutieve/inconsequente data; het screenen van de steuntoekenningen, bijvoorbeeld bij de callsystemen, het screenen van de rangschikking op anomalieën en het checken van de resultaten van de rangschikking; het mede-opstellen en uitvoeren van een risicoanalyse; het screenen van de procedure; het screenen van het systeem op fraudegevoeligheid; het verzamelen van statistische informatie,

rapporten via boordtabellen; het tijdig signaleren van knelpunten, aandachtspunten, risico's en opportuniteiten; het rapporteren van screeningresultaten en bevindingen aan de hiërarchie. Ten tweede is er het verhogen van de veiligheid van de applicatieve steunmaatregelen, waarbij de belangrijkste verwezenlijking de vervanging van het fraudegevoelige paswoord en login is door een federaal token of e-id. Ten derde is er het invoeren van de functie van veiligheidscoördinator, die onder andere ten aanzien van de Commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de zogenaamde privacycommissie, een belangrijke coördinerende taak heeft.

Naar aanleiding van deze gebeurtenissen zal, zoals bekend, klacht met burgerlijke partijstelling worden ingediend. Tevens wordt op zeer korte termijn met EDST en Entiteit e-government en ICT-beheer (e-IB) samen gezeten om te kijken welke verbeteringen hier nog kunnen worden aangebracht.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn uitgebreid mondeling en schriftelijk antwoord. Als overheid zijn we eigenlijk zelf de oorzaak van het beleid. We hebben daarnet even gelachen. Natuurlijk geeft iemand zijn bankkaart best niet door aan derden. Wie met een boekhouder werkt, moet bij het invullen van zijn belastingaangifte heel wat gegevens doorgeven. Dat betekent dat een zekere vertrouwensband moet worden opgebouwd.

De Vlaamse overheid is niet verantwoordelijk voor de belastingaangiften. We zijn echter wel verantwoordelijk voor onze steunmaatregelen. We moeten hier blijvend aandacht aan schenken. Indien we de aanvragen zo eenvoudig mogelijk maken, zijn subsidiologen en dergelijke eigenlijk niet nodig.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over staatssteun aan Opel

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, met mijn vraag heb ik de bedoeling om de stand van zaken even na te gaan, na de verschillende debatten en vragen die er zijn gesteld. In de opeenvolgende debatten is het duidelijk geworden dat een oplossing vooral op het Europese niveau moet worden gezocht. We krijgen daarover toch wat tegenstrijdige signalen. Er stond vorige week een artikel in de krant dat GM de staatssteun zou aanvragen.

Er kwam een eerste reactie op van de Duitse minister van Economische Zaken. Hij reageerde nogal ambigu. Hij stelde dat als men zoveel vraagt, men zelf ook meer moet doen. Dat lijkt wel op afpingelen op een tapijtenmarkt, maar het betekent wel dat men in Duitsland niet principieel weigert om het debat aan te gaan. Het is voor mij nogmaals het bewijs dat er op het Europese niveau coördinatie nodig is om te vermijden dat men in een situatie terechtkomt dat er belastinggeld wordt gebruikt om een bedrijf steun te geven om in een ander land een bedrijf te sluiten, waarna – om dan helemaal de vicieuze cirkel vol te maken – wellicht het Europees Globalisatiefonds dan nog eens zal mogen tussenkomen om de gevolgen daarvan te proberen opvangen. Dergelijke vicieuze cirkels dreigen de Europese constructie en vooral de geloofwaardigheid ervan onderuit te halen. Daar zijn we al voldoende op ingegaan en daarover zijn we het ook eens.

In onze actualiteitsmotie naar aanleiding van het debat in januari vroegen we de Vlaamse Regering erover te waken dat de Europese Commissie haar opdracht ten gronde en terdege zou vervullen. En ook dat aan de voorzitter van de Europese Raad de agendering zou worden

gevraagd van een gemeenschappelijk standpunt aangaande transnationale herstructureringen en het aanwenden van publieke middelen.

Ik ben vooral ingegaan op het gebruik van belastinggeld. Maar we hebben nog een ander blok aan ons been, namelijk het feit dat we vandaag geen weet hebben van alle informatie en er een asymmetrie is in de terbeschikkingstelling van gegevens. Ook dat lijkt een hiaat te zijn in de Europese regelgeving.

U hebt in de commissie naar uw brief verwezen die aan Commissievoorzitter Barroso was gericht. De heer Barroso is gisteren in zijn functie bevestigd. Vandaar mijn vragen. Welke stappen zijn er ondernomen sinds de vorige discussie in deze commissie en wat is het resultaat ervan? We hebben het gehad over een informele top met de ministers van Economie op 4 februari. Het Opel- en GM-dossier stonden er op de agenda. Vandaag vindt er nog een Europese top plaats in Brussel. Is het dossier daar geagendeerd? Ik zou zo nog een tijdje kunnen doorgaan. We kunnen het ook hebben over Europees Commissaris De Gucht, die geïnterpelleerd zou worden aangaande het verdrag met Zuid-Korea. Ik had graag de stand van zaken van de demarches en de resultaten gekend.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal kort zijn omdat we de vorige keer al toelichting hebben verstrekt over de brief, die ook is overgemaakt. U verwijst naar de informele Raad Industrie in San Sebastian. Die vond niet op 4 februari, maar op 9 februari plaats. Er was door het Spaanse voorzitterschap toegezegd om het punt te agenderen. Ik zou naar San Sebastian reizen en er was een afspraak over met Waals minister Marcourt. Maar dan hebben we begrepen dat het alleen maar ging over de elektrische wagen en er geen ruimte was om de problematiek van GM aan te kaarten. We hebben wel gevraagd aan minister Marcourt om het punt toch tijdens de lunch aan te kaarten.

Een van de argumenten die naar voren werd gebracht, was dat er ook geen Commissaris aanwezig zou zijn, wat het niet aangewezen maakte om vanuit het verre Brussel speciaal af te reizen. We zullen dat punt wel op 19 februari kunnen bespreken. Het Spaanse voorzitterschap heeft een beetje verstek laten gaan, maar op 19 februari komt het item aan bod.

Vandaag 11 februari heb ik contact gehad met president Herman Van Rompuy met de vraag wat er op de agenda stond. U hebt het al gehoord: de strategie EU 2020, post-Lissabon, klimaat, post-Kopenhagen, Haïti en eveneens de problematiek van Griekenland. Daar worden alleen premiers verwacht. Ik heb het nog niet zover gebracht dat ik daar mijn opwachting mag maken, maar ik heb er wel met de premier over gesproken en hem gevraagd of hij, zeker bij het punt van de strategie EU 2020, de hele problematiek van de staatsteun en het dossier GM aan bod zou kunnen brengen. Hij heeft gezegd dat hij dat zal doen. Ik heb nog geen reactie binnengekregen, want de top loopt mogelijk nog.

Er zijn op 8 februari vragen over gesteld in het Europees Parlement. U hebt er al naar verwezen. Wat Duitsland betreft, is enige nuance op zijn plaats. Al naargelang de Länder is er soms een positieve reactie, soms een negatieve of soms wenst men meer uitleg. Eén zaak is duidelijk: ik heb geen bericht ontvangen dat er een herstructureringsdossier door GM aan de Commissie werd overgemaakt. Er zijn collega's in Duitsland die stellen dat het dossier eerst aan Europa moet worden overgemaakt vooraleer ze erover kunnen spreken. Anderen hebben het volgende gezegd: "U vraagt 1,5 miljard euro van Duitsland, maar uw eigen inbreng is slechts 600 miljoen euro. Dat bedrag moet worden opgetrokken."

Niet alleen in Duitsland wordt gediscussieerd, ook de vakbonden zijn er volop mee bezig.

Ik zal ook een afspraak vragen met de nieuwe Commissaris voor Concurrentie, ook een Spanjaard. Ik zal hem op de hoogte brengen van ons dossier en onze terechte vragen. Op 19 februari, volgende week dus, is door het Spaanse voorzitterschap in de mogelijkheid voorzien om het punt te agenderen op de bijeenkomst van de ministers van Economie. Ik zal met

minister Marcourt overleggen over de opportuniteit van mijn aanwezigheid, en ik zal met hem verder overleggen.

Dat is de stand van zaken in het dossier dat ik van dag tot dag en van uur tot uur opvolg. Het is belangrijk. Ons aanbod van 500 miljoen euro ligt nog altijd op tafel, en het is nu aan de vakbonden om te kijken hoe de zaken zich binnen de onderneming voort ontwikkelen. We moeten met enige terughoudendheid naar Europa kijken en afwachten wat er de volgende dagen uit komt. Ik heb begrepen dat de vakbonden ook aan andere vestigingen vragen om de wagens in retentie te nemen, ze wel te produceren maar niet vrij te geven. Het dossier is dus volop in beweging.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord en ben het met u eens dat we in de eerste plaats de dynamiek van het sociaal overleg moeten blijven volgen. U verwijst naar de vraag om het blokkeren van de parking op Europees niveau te organiseren. Men heeft dat niet echt nodig omdat er geen toezegging is van de werknemers in die verschillende landen om in te gaan op de besparingsvoorstellen van de heer Reilly.

Minister-president, uit uw antwoord leid ik af dat er met betrekking tot de staatssteun die men nodig heeft om de herstructurering te kunnen doorvoeren, nog geen officieel dossier is ingediend bij de Europese Commissie. Ik ga ervan uit dat men het spel correct speelt en dat er bij de verschillende lidstaten dan ook geen vragen naar staatssteun zijn ingediend, zodat er geen verschil in chronologie ontstaat.

Het Spaanse voorzitterschap is te volgen, aangezien een fabriek die in het vizier komt zich in Spanje bevindt. Dat land maakt vandaag geen gemakkelijke tijd door op het vlak van werkloosheid, begrotingstekort en speculatie. De uitdaging voor Spanje is minstens even groot als voor ons. Het is goed om met de nieuwe commissie contact te leggen. Ik dring er ook op aan de visie van de heer De Gucht te vragen over het handelsverdrag met Zuid-Korea.

Vanuit Duitsland zijn er signalen dat men geen staatssteun zal geven zolang de werknemers niet bereid zijn om in te leveren. Zolang dit standhoudt, heeft de heer Reilly een probleem, namelijk dat zijn rekening niet klopt. We moeten er alles aan doen om dat zo te houden. Ik hoop dat premier Leterme succes heeft op het diner.

Minister-president Kris Peeters: Ik was Karel De Gucht uit het oog verloren – dat kan me overkomen. Ik heb me geïnformeerd bij het State Department in de Verenigde Staten. We zitten in een specifieke situatie. In de Verenigde Staten is het vrijhandelsakkoord waar de VS over aan het onderhandelen was met Zuid-Korea, on hold gezet door het State Department of door de president – dat laat ik even in het midden. Men ging ervan uit dat het toch niet door het Congres zou geraken, omdat het nadelige effecten heeft op de automobielsector in de VS.

De Verenigde Staten zeggen dat als Europa dat vrijhandelsakkoord ondertekent en ze daardoor nadelig worden beïnvloed, ze hun houding misschien moeten herzien.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik begrijp nog altijd iets niet goed. Er is staatssteun gevraagd van 1,1 miljard euro van Duitsland. Veronderstel dat de Europese Commissie tegen Duitsland zegt dat die staatssteun overdreven is en dat het maar de helft mag zijn: is Antwerpen daarmee gered?

Ik heb het debat in het Europees Parlement gezien, waar wordt gezegd dat de Europese Commissie niet mag toestaan dat er zoveel steun aan die onderneming wordt gegeven. De kansen van Antwerpen zullen geen millimeter stijgen, integendeel. Als de heer Reilly zijn plan moet herzien, dan maakt Antwerpen zeker geen kans meer. Bij ons gaat het over ongeveer 2000 jobs, in Duitsland gaat het over 8000 of 9000 jobs.

Minister-president Kris Peeters: Van in het begin hebben we duidelijk gezegd dat het businessplan en het openhouden van Antwerpen op economische motieven berust. In de contacten met Magna en andere kandidaten voelden we aan dat ook politieke overwegingen een rol speelden en dat men zei: “We hebben in alle landen steun gevraagd, maar de steun van Vlaanderen gaan we negeren, niet omdat het economisch verantwoord is, maar omdat we het ons in Duitsland niet kunnen veroorloven een fabriek te sluiten.” De politieke argumentatie is een argumentatie die de Europese Commissie niet aanvaardt.

Men zegt: “Duitsland pompt er 1,5 miljard euro in onder de voorwaarde dat er geen enkele fabriek wordt gesloten.” Maar er gebeurt wel een afvloeiing. Wij hebben altijd geponeerd dat Antwerpen en Bochum twee fabrieken zijn die mogelijk in aanmerking komen voor sluiting. Voor zulke fabrieken zijn volumes te produceren wagens nodig. Zo kunnen de volumes van Antwerpen en de Astra naar Bochum verhuizen. Maar voor hetzelfde geld kunnen de volumes van Bochum ook naar Antwerpen verhuizen. Dat is natuurlijk de vraag.

Zit dat businessplan economisch goed in elkaar? Waarom snijdt men op basis van economische motieven weg in Antwerpen, en niet in Bochum? Die redenering hebben we altijd gevolgd. Als het economisch volledig verantwoord is om Antwerpen te sluiten en Bochum open te houden, dan zijn we aan het einde van ons verhaal. Dan gaat de discussie over binnen welk kader we die steun kunnen geven: temporary framework, reddingssteun of herstructureeringssteun. Dat zijn de drie mogelijkheden.

De heer Reilly en GM hebben nooit duidelijke taal gesproken. Ik heb nog altijd geen afdoend antwoord gekregen op de vraag of er nu economische dan wel politieke motieven een rol spelen in de sluiting van Antwerpen. Dat is de kern van het debat. Als het politiek is, dan kan de Commissie zeggen dat het niet mogelijk is om steun te geven aan dit dossier op basis van de Europese wetgeving, want er zijn argumenten die niet economisch verantwoord zijn. Vandaar dat we Antwerpen altijd hebben vergeleken met Bochum.

Mevrouw Güler Turan: Minister-president, wat u zegt, bevestigt dat dit inderdaad geen economische motieven zijn. Als men zegt dat er een fabriek dicht moet omwille van overcapaciteit, dan gaan we dat probleem niet oplossen in Europa door Antwerpen te sluiten en te verhuizen naar Bochum of naar Engeland. Daarom zijn de middelen die het bedrijf nu vraagt, een drukkingsmiddel om het businessplan goed te bekijken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■